

ĒRĢĻU NOVADA ZIŅAS

Ērgļu novada pašvaldības informatīvais izdevums Nr. 10 (95)

2014. oktobris

Īsziņas

✓ **R. Blaumaņa memoriālajā muzejā „Braki” SIA „RRKP būve” ir veikusi elektroinstalācijas rekonstrukcijas darbus.** Kopējās izmaksas 5 482,47 EUR, Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas finansējums 3 900,00 EUR. Šobrīd memoriāla ēkā ir jauni, moderni un interjeram atbilstoši gaismas spīdekļi, nomainīta visa vecā elektrosistēma, kas nodrošina ekonomisku elektrības patēriņu.

✓ **Septembrī pabeigti ielu segumu remontdarbi Ērgļu ciemā.** SIA „Ķekava PMK” veikto darbu rezultātā ar asfalta segumu var lepoties Skolas, Upes, Jumurdas iela, Grotas ielas posms no bērnu dārza līdz Rīgas ielai, Rīgas ielas posms pie pašvaldības domes ēkas. Kopējās darbu izmaksas ir 102435,86 EUR.

Andra Koka foto

Akcijas noslēguma dalībnieki pie Cesvaines pils.

✓ **27. septembrī Cesvaines pilī notika svinīgs noslēgums vasaras tūrisma akcijai “Apcelo Vidzemes augstieni 2014”.** Uz pasākumu bija sapulcējušies akcijas organizatori, tūrisma vietu saimnieki un ceļotāji. Pasākuma dalībnieki gida pavadībā izstaigāja Cesvaines pili, dalījās atmiņās par vasaras ceļojumiem, piedalījās loterijā, satikās ar pašu Ķenci, kopīgi atpūtās.

Sadarbojoties Madonas, Cesvaines, Ērgļu, Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas tūrisma speciālistiem, tika izstrādāts tūrisma maršruts pa Vidzemes augstieni „Glezinātās Latvijas virsotnes”. Maršrutā tika apkopota informācija par 25 populārākajām reģiona tūrisma vietām, bet tūrisma akcijas dalībniekiem laika posmā no 1. maija līdz 20. septembrim pēc savas gaumes un patikas bija jāapceļo vismaz 12 maršruta objekti.

Sanītas Somas foto

✓ **No 9. līdz 11. oktobrim Sanktpēterburgā (Krievijas federācijā) notika starptautiskā tūrisma izstāde “Inwetex”, kurā piedalījās Krievijas, Tuvo Austrumu un Eiropas tūrisma industrijas pārstāvji.** Ērgļu novada pašvaldība ir sadarbības partneris pārrobežu sadarbības tūrisma projektā „Muižas parki kā kultūrvēsturiskā mantojuma sastāvdaļa” jeb „Green Heritage”, kas sniedza iespēju Ērgļu novadam tikt pārstāvētam vērienīgajā tūrisma tirgū. Pašvaldības informācijas speciāliste Ilze Daugiallo izstādē strādāja kopīgajā standā ar Vidzemes, Repinas apriņķa (Igaunija) un Sanktpēterburgas muzeju apvienības sadarbības partneriem. Kā galvenais izstādes materiāls tika izplatīts tūrisma ceļvedis krievu valodā pa maršrutu Sanktpēterburga - Pleskava - Repina - Vidzeme. Maršrutā ir iekļauti arī četri Ērgļu novada tūrisma objekti: R. Blaumaņa memoriālais muzejs “Braki”, brāļu Jurjānu memoriālais muzejs „Meņģeļi”, Jumurdas pils un parks un Sausnējas pagasta novadpētniecības muzejs.

Programmas galvenais mērķis ir kopīgas attīstības aktivitātes veicināšana, lai sekmētu reģionu konkurētspēju, balstoties uz Eiropas Savienības un Krievijas pārrobežu sadarbības sniegtajām iespējām. Tās mērķis ir plašo robežu teritoriju padarīt par pievilcīgu vietu gan tās iedzīvotājiem, gan uzņēmējiem, veicot aktivitātes, kas uzlabo dzīves līmeni un palielinātu uzņēmumu investīciju iespējas.

Mūsu vizīte Nīderlandē

No šā gada 18. līdz 21. septembrim apmeklējām (es, S. Avotiņa, I. Šaudiņa un M. Grīnbergs) *Ooststellingwerf* pašvaldību Nīderlandē, ar kuru Ērgļu novada pašvaldībai ir 2003. gadā noslēgts sadarbības līgums. Vizīte notika pēc Nīderlandes puses ielūguma, tās mērķis bija tikties klātienē, lai mēs tuvāk iepazītos ar sociālekonomisko situāciju Nīderlandē, kā arī vienotos par turpmāko sadarbības modeli un virzieniem.

Galvenokārt uzturējāmies *Oldeberkop* (viens no 13 *Ooststellingwerf* teritoriālajām vienībām ar apmēram 1500 iedzīvotājiem), kur tikām iepazīstināti ar ciema vēsturi. Tā bijusi brīvības cīņu un smaga darba vēsture. Vieta atradusies purvainā, nepieejamā vietā starp divām upēm (no kurienes arī nosaukums). Kādreiz bijis administratīvais centrs, kurš vēlāk pārcēlies uz *Makinga*, tad uz *Oosterwolde*. Apskatījām baznīcu, kura pārbūvēta (zvanu tornis pilnībā atjaunots, izmantojot vecos baznīcas kokmateriālus torņa jumta konstrukcijām). Apskatījām Saieta namu ar interesantu rašanās vēsturi un uzturēšanas shēmu. Šeit ir gan futbola laukumi, gan korfbola laukumi, gan slēgtā sporta zāle ar ģērbtuvēm, gan profesionāli aprīkota paceļamā skatuve ar skatītāju zāli aptuveni 200 vietām, gan kafējnīca. Uzcelta pēc ciema iedzīvotāju biedrības ierosinājuma par pašvaldības (galvenokārt) un biedrības papildu savākto naudu (paši arī veikuši vairākus būvdarbus, lai samazinātu izmaksas). Uzturēšanai līdzekļi nāk no īres naudas par sporta zāles izmantošanu (to izmanto sporta klubi, biedrības, skola), kafējnīcas ieņēmumiem (pārdevēji ir brīvprātīgie), telpu īres psihologiem, kā arī no neliela dienas bērnu dārza. Darbojas koris, divi pūtēju orķestri. Visi kolektīvi (gan sporta, gan mākslas) paši apmaksā savu darbību, iekļaujot vadītāju un treneru darbu, kā arī paši ir atbildīgi par telpu uzturēšanu un sakopšanu. Vakarā apmeklējām futbola un korfbola (tipisks nīderlandiešu sporta veids) treniņus un spēles, kā arī paklausījāmies pop-kora mēģinājumu, mazliet pūtēju orķestri.

Apmeklējām vējdzirnavas-muzeju *Makinga* ciemā. Dzirnavas ir pilnībā atjaunotas un maļ graudus nelielos daudzumos vietējām maziņnīcām. Objekta atjaunošanai *Makinga* ciema iedzīvotāju brīvprātīgo organizācija piesaistījusi Eiropas Savienības un *Ooststellingwerf* pašvaldības finansējumu. Blakus ēkā apmeklējām citas ciema iedzīvotāju brīvprātīgo organizācijas izveidotu un uzturētu muzeju *Museum Oold Ark* (seno darbarīku un sadzīves lietu muzejs) ar ļoti bagātīgu efektīgu izstādītu ekspozīciju.

Pēc tam devāmies uz vidusskolu “*Liudger Waskemeer*” ciemā. Šajā skolā tiks apvienota vispārējā un kristīgā izglītība, jo skolēnu skaits samazinās. Šeit māca trīs valodas: holandiešu, frīziešu un angļu, skolas ēka ir ļoti moderni izbūvēta un aprīkota. Pēc skolas apskates un ģeogrāfijas, darbmācības (zēni un meitenes visu mācās kopā!) un bioloģijas stundu apmeklēšanas mums bija sanākums par Ērgļu - *Ooststellingwerf* sadarbību nākotnē. Diskusiju vadīja pašvaldības deputāts Simons ter Heide, piedalījās mērs Harijs Oostermans. Nīderlandes puse (balstoties uz 2012. gada maijā Ērgļos apspriestajām tēzēm) izklāstīja savu redzējumu - par pamatu kļūs 19 - 22 gadu vecu jauniešu (sākot ar vidusskolas vecumu) apmaiņa, mērķis būtu tuvāk iepazīt vienu otru, dzīvesveidu. Holandiešu puse iesaistījusi šajā procesā vairākas brīvprātīgo organizācijas (jauniešu sociālās integrācijas un korekcijas, skolas dzīves organizēšanas, mākslas kā dzīvesveida popularizēšanas, vēsturisko grāmatu par padomju deportācijām u.c. popularizēšanas). Diskusijas beigās vienojāmies par divām lietām: vispirms mēs atgriezāmies mājās un saaicinām potenciālo sadarbības grupu kopā, izklāstām pārrunātās sadarbības idejas un izlemjam, vai darām to vai nē. Ja jā, tad nākamajā gadā, Skolēnu dziesmu un deju svētku

laikā, uzaicinām ieinteresētās personas no Nīderlandes apmeklēt Ērgļus un Latviju.

Viesojāmies vismodernākajā veco ļaužu aprūpes centrā *Ooststellingwerf* “*Sinnehiem*” *Haulerwijk* ciemā. Šeit vienam cilvēkam ir 49 līdz 80 kv.m dzīvoklis, plašas socializācijas iespējas. Iemītnieka līdzmaksājums no 750 līdz 2250 eiro mēnesī, pārējo sedz apdrošināšanas kompānijas un valsts, silta maltīte tiek piedāvāta vienreiz dienā - pusdienlaikā, brokastis un vakariņas gatavo paši (ir veikaliņš) vai ēd kafējnīcā. Taču ekonomiskā krīze skārusi arī šo nozari - līdzekļu daudzums tiek samazināts katru gadu.

Apmeklējām aprūpes centru jauniem cilvēkiem ar invaliditāti, kas iestājusies dažādu negadījumu rezultātā. Centru izveidojusi 2009. gadā ģimene, kuras 15 gadus vecā meita ceļojuma laikā Taizemē kļuva par invalīdi inficēta kukaiņa kodiena rezultātā. Tas ir ierīkots lielā privātmājā, kurā tiek nodrošinātas dažādas vienkārša darba iespējas - malkas sagatavošana, dzīvnieku kopšana, dārzu audzēšana un novākšana, nepieciešamo saimniecības lietu izgatavošana, remonts u.tml. Šeit uzturas 14 aprūpējamie un ir 26 strādājošie. Valsts šādiem cilvēkiem ar smagu invaliditāti piešķir līdzekļus personas uzturēšanas izdevumu segšanai aprūpes centrā vai mājās, un tas galvenokārt arī sedz šīs iestādes izmaksas.

Paviesojāmies “*Siera fermā*”, kurā govju slaukšana ir pilnībā robotizēta un iegūtais piens 50% tiek pārdots, no atlikušā tiek ražots siers, kuru galvenokārt tirgo pašu veikaliņā. Tālāk iepazīnām ar aktīvā tūrisma iespējām, ar velo un pastaigu takām pašvaldībai piederošā dabas parkā, pašiem braucot ar velosipēdiem. Apmeklējām antīko auto ikgadējo salidojumu (apmēram 2000 seno spēkratu, organizatori un norises nodrošinātāji - brīvprātīgo organizācija).

Tikāmies ar sadarbības aizsācēju tālajos 90. gados - H. van Borselenu, kurš gatavo rakstu laikrakstam par Latvijas politiski ekonomisko situāciju un vēlējas saņemt no mums atbildes par sev interesējošajiem jautājumiem. Noslēgumā bija tikšanās ar iepriekšējās Ērgļu - *Ooststellingwerf* projektgrupas dalībniekiem, kā arī ar topošās sadarbības grupas pārstāvjiem, kuriem pasniedzām līdzpaņemtos gan Ērgļos gan citur Latvijā ražotos suvenīrus.

Kopumā vizīte bija interesanta, uzzinājām daudz jauna par Nīderlandes sociālekonomisko situāciju, par jaunām tendencēm “sadarbības sabiedrības” modeļa veidošanā valstī, iepazīnām ieinteresētus cilvēkus, kuri vēlas ar mums aktīvi sadarboties.

Guntars Velcis, Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētājs
Foto no G. Velča personīgā arhīva

Aicinājums ziedot

Rudens klāt, Miķeļdienas tirdziņš ir aizritējis. Rudens ir ienācis mūsu sētās un arī pagrabos. Esam sarūpējuši krājumus ziemai, kas solās būt barga. Tādēļ Ērgļu novada pašvaldības sociālā dienesta darbinieki aicina līdzcilvēkus būt atsaucīgiem un ziedot.

Zupas virtuvei ir nepieciešama mūsu visu palīdzība, lai varētu atsākt savu darbību un pabarotu aptuveni 50 cilvēkus, kas ir nonākuši trūkumā. Saziedotās rudens veltes - dārzeņus, kompotus, ievārījumus un citus rudens labumus - aicinām vest uz zupas virtuvi Parka ielā 3 no plkst. 8.00 līdz 13.00 katru darba dienu.

Jau iepriekš sakām lielu paldies visiem ziedotājiem.

S. Masaļska, Sociālā dienesta darbiniece

ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBAS DOMĒ

Pārskats par 2014. gada septembra domes sēdē lemtu:

✓ Izskatīja Ērģļu Profesionālās vidusskolas direktora A. Spailles vēstules „Par Ērģļu Profesionālās vidusskolas pārņemšanu pašvaldības padotībā”, kurā lūdz Ērģļu novada domi izteikt Izglītības un zinātnes ministrijai viedokli par Ērģļu Profesionālās vidusskolas pārņemšanu vai nepārņemšanu Ērģļu novada pašvaldības padotībā, kā arī pievienošanas Priekuļu tehnikumam un vēstuli „Par Ērģļu Profesionālās vidusskolas Skolas ēkas rekonstrukciju”, kurā lūdz Ērģļu novada domi izteikt Izglītības un zinātnes ministrijai viedokli par Ērģļu Profesionālās vidusskolas dalību Eiropas Ekonomiskās zonas finanšu instrumenta konkursā „Ilgspējīgu ēku, atjaunojamo energoresursu tehnoloģiju un inovatīvu emisiju samazinošu tehnoloģiju attīstība” un ieceri veikt Skolas ēkas (Oškalna ielā 10) siltināšanu/rekonstrukciju par zemas enerģijas patēriņa ēku.

Izvērtējot vēstules un noklausoties Ērģļu Profesionālās vidusskolas direktora vietnieces mācību un audzināšanas darbā Sarmītes Blūmas informāciju par skolas attīstības iespējām esošajā situācijā un ņemot vērā, ka Ērģļu Profesionālā vidusskola jau ir izteikusi vēlēšanos pievienoties Priekuļu tehnikumam, ko atbalsta Vidzemes plānošanas reģions, Ērģļu novada pašvaldības dome vienoties nolēma, ka Ērģļu novada pašvaldība atbalsta jebkuru padziļinātā esošās situācijas analīzē balstītu un uz attīstību vērstu Ērģļu Profesionālās vidusskolas aktivitāti.

✓ Izskatīja biedrības „Rūdolfa Blaumaņa kultūrvēsturiskais mantojums” priekšsēdētājas Zintas Saulītes iesniegumu un nolēma piešķirt biedrībai Ērģļu novada pašvaldības līdzfinansējumu EUR 450,00 apmērā no pašvaldības nesadalītajiem budžeta līdzekļiem grāmatas „Blaumanis. Braki. Mājas” izdošanai.

✓ Apstiprināja uz četriem gadiem šādu Ērģļu novada pašvaldības Medību koordinācijas komisijas sastāvu: Ērģļu novada pašvaldības pārstāvis - Sausnējas pagasta pārvaldes vadītāja Liēna Kārklīņa; Lauku atbalsta dienesta pārstāvis - Viduslatvijas reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Lauksaimniecības un lauku attīstības daļas vadītāja vietnieks Dacis Brosovs; Valsts meža dienesta pārstāvis - Centrālvidzemes virsmežniecības Ērģļu nodaļas vecākais mežzinis Jānis Zilīte; biedrības „Zemnieku saeima” pārstāvis - Jānis Bunduls.

Medību koordinācijas komisija darbu organizēs saskaņā ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 26.05.2014. noteikumiem Nr. 269 "Noteikumi par medījamo dzīvnieku nodarīto zaudējumu noteikšanu un medību koordinācijas komisijām”.

✓ Pieņēma Ērģļu novada pašvaldības domes saistošos noteikumus Nr. 8 "Grozījumi Ērģļu novada pašvaldības domes 2014. gada 23. janvāra saistošajos noteikumos Nr. 1 „Par Ērģļu novada pašvaldības budžetu 2014. gadam””.

Ērģļu novada pašvaldības pamatbudžetā par EUR 29100 samazināja nesadalītos līdzekļus, ieņēmumus palielināja par EUR 54105, izdevumus palielināja par EUR 83205. Speciālajā budžetā ieņēmumus un izdevumus palielināja par EUR 4500.

Ar noteikumiem var iepazīties Ērģļu novada pašvaldībā, pagastu pārvaldēs un tie ir publicēti internetā mājaslapā: www.ergli.lv

✓ Zemes lietotājiem, kuri līdz 2011. gada 30. decembrim nav noslēguši zemes izpirkuma līgumu ar Hipotēku banku, izbeidza zemes pastāvīgās lietošanas tiesības uz zemi “Stirnezers”.

✓ Iznomāja ar apbūves tiesībām (savrupmājas būvniecībai) uz 10 gadiem zemesgabala daļu 0,5 ha platībā no Ērģļu novada pašvaldībai piederošā nekustamā īpašuma “Burtnieku skola”, kas atrodas Ērģļos, Ērģļu pagastā, Ērģļu novadā. Noteica nomas maksu 1,5% apmērā no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības un minimālo nomas maksu EUR 28 gadā, ja aprēķinātā nomas maksa ir mazāka nekā 28 eiro gadā. Nolēma zemesgabala nomas līgumā paredzēt nosacījumu: ja zemes nomnieks 2 gadu laikā neuzsāk būvniecību Latvijas Republikas likumdošanā paredzētajā kārtībā, nomas līgums tiek laužts.

✓ Apstiprināja zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma “Jaunpilāti sadalīšanai”.

✓ Sakarā ar to, ka, veicot valsts autoceļa P78 Pļaviņas - Ērģļi rekonstrukciju, tika iznīcināti 2 globālās pozicionēšanas (G3) punkti Sausnējas ciemā, dome nolēma veikt vietējā ģeodēziskā tīkla pilnveidošanu pakāpeniski kārtējo mērniecības darbu un ar būvniecību saistīto projektu ietvaros.

✓ Izskatīja Valsts akciju sabiedrības „Privatizācijas aģentūra” piedāvājumu un nolēma nepārņemt Ērģļu novada pašvaldības īpašumā nekustamā īpašuma Cēsu ielā 8A, Ērģļos, Ērģļu novadā, neprivatizēto daļu - dzīvokļa īpašumu Nr. 17 un nekustamo īpašumu (viendzīvokļa māju) Oškalna ielā 22, Ērģļos, Ērģļu novadā.

✓ Izskatīja biedrības „Mēs Saviem Bērniem” piedāvājumu un nolēma Ērģļu novada pašvaldībai uzsākt sarunas ar biedrību par projekta “Sociālo pakalpojumu nodrošināšana un integrāciju veicinošas vides izveide bērniem un jauniešiem ar dažādiem funkcionāliem traucējumiem Madonas reģionā” ietvaros sniegtās ārstnieciskās un dziedinošās terapijas izmantošanas iespējām Ērģļu novada bērniem un jauniešiem ar dažādiem funkcionāliem traucējumiem.

✓ Apstiprināja Ērģļu novada pašvaldības nekustamā īpašuma Blaumaņa iela 2, Ērģļos, Ērģļu pagastā, Ērģļu novadā, izsoles noteikumus.

IZSOLES NOTEIKUMI

1. Vispārīgie noteikumi

1.1. Ērģļu novada pašvaldības nekustamā īpašuma Blaumaņa iela 2, Ērģļos, Ērģļu pagastā, Ērģļu novadā izsoles noteikumi (turpmāk tekstā - Noteikumi) nosaka kārtību, kādā notiek Ērģļu novada pašvaldībai piederošā nekustamā īpašuma atsavināšana.

1.2. Izsole notiek, ievērojot Latvijas Republikas Publiskas

personas mantas atsavināšanas likumu un Ērģļu novada pašvaldības domes 2014. gada 28. augusta sēdes lēmumu “Par Ērģļu novada pašvaldības nekustamā īpašuma Blaumaņa iela 2, Ērģļos, Ērģļu pagastā, Ērģļu novadā, atsavināšanu (protokols Nr.9, 22.&.).

1.3. Noteikumu mērķis ir nodrošināt izsoles dalībniekiem atklātu un vienādu iespēju īpašuma tiesību iegūšanai uz nekustamo īpašumu Blaumaņa iela 2, Ērģļi, Ērģļu pagasts, Ērģļu novads (turpmāk tekstā - Objekts).

1.4. Ar Izsoles noteikumiem var iepazīties interneta vietnēs www.ergli.lv, Ērģļu novada pašvaldībā pie pašvaldības sekretāres un kancelejas pārziņas darba laikā (pirmdienās, otrdienās, ceturtdienās no plkst. 8.00 līdz 17.00, trešdienās no plkst. 8.00 līdz 18.00, piektdienās no plkst. 8.00 līdz 16.00).

1.5. Izsole notiks Ērģļu novada pašvaldības domes ēkā Rīgas ielā 10, Ērģļos, Ērģļu pagastā, Ērģļu novadā 2014. gada 05. novembrī plkst. 11.00.

1.6. Izsoles veids - mutiska atklāta izsole ar augšupejošu soli.

1.7. Izsolē piedāvātā objekta nosacītā sākotnējā cena - 18000,00 eiro (astonpadsmit tūkstoši eiro).

1.8. Izsoles solis (minimālā summa, par kādu izsoles laikā tiek paaugstināta nosacītā sākotnējā cena) ir 100,00 eiro (viens simts eiro).

1.9. Nodrošinājuma nauda ir 10% no Objekta nosacītās sākotnējās cenas - 1800,00 eiro (viens tūkstotis astoņi simti eiro).

1.10. Nodrošinājuma nauda jāieskaita Ērģļu novada pašvaldības, reģ. Nr.90002214379, norēķinu kontā AS Swedbank, kods HABALV22, konts LV39HABA0551034000143.

1.11. Izsoles rezultātus apstiprina ar Ērģļu novada pašvaldības domes lēmumu.

2. Objekta raksturojums

2.1. Objekts - Blaumaņa iela 2, Ērģļi, Ērģļu pagasts, Ērģļu novads, sastāv no viena zemes gabala (kadastra Nr.7054 008 0513) 1978 kv.m. platībā un administratīvās ēkas (kadastra apzīmējums 7054 008 0513 001).

2.2. Objektu var apskatīt darba dienās, iepriekš piezvanot un vienoties par apskates laiku pa tālruni 26471778 ar Ērģļu novada pašvaldības izpilddirektoru Māri Grīnbergu.

3. Izsoles priekšnoteikumi

3.1. Par izsoles dalībnieku var kļūt jebkura fiziska vai juridiska persona, kura saskaņā ar Latvijas Republikā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem var iegūt īpašuma tiesības uz Objektu un ir izpildījusi šajos noteikumos paredzētos priekšnoteikumus noteiktajā termiņā.

3.2. Lai persona varētu reģistrēties par izsoles dalībnieku, tai iepriekš jāsamaksā izsoles noteikumos paredzētā nodrošinājuma nauda.

3.3. Personām, kuri vēlas reģistrēties, jāiesniedz šādi dokumenti:

3.3.1. fiziskām personām, uzrādot pasi;

3.3.1.1. dokumentu par nodrošinājuma naudas samaksu;

3.3.1.2. pieteikums, kurā norādīts vārds, uzvārds, personas kods, deklarētās dzīvesvietas adrese un vēlme iegādāties objektu saskaņā ar izsoles noteikumiem;

3.3.2. Juridiskām personām, pārstāvim uzrādot pasi un iesniedzamo dokumentu oriģinālus:

3.3.2.1. reģistrācijas apliecības kopija;

3.3.2.2. uzņēmumu reģistra izsniegta dokumenta kopija par amatpersonu pārstāvības

tiesībām dalībniekiem;

3.3.2.3. pārstāvim - pilnvara (oriģināls);

3.3.2.4. Juridiskas personas lēmums par Objekta iegādi izsolē;

3.3.2.5. dokumentu par nodrošinājuma naudas samaksu;

3.3.2.6. pieteikumu, kurā norādīts juridiskās

personas nosaukums, juridiskā adrese, reģistrācijas numurs un vēlme iegādāties objektu saskaņā ar izsoles noteikumiem.

3.4. Ja persona ir izpildījusi šo noteikumu 3.2.-3.4. punktu un apakšpunktu noteikumus, tā tiek reģistrēta izsoles dalībnieku reģistrācijas sarakstā, kurā ieraksta šādas ziņas:

3.4.1. dalībnieka kārtas numurs;

3.4.2. fiziskai personai - vārdu, uzvārdu, personas

kodu, pasas datus, dzīvesvietas adresi;

3.4.3. juridiskai personai - nosaukumu,

reģistrācijas numuru, juridisko adresi.

3.5. Izsoles dalībniekus reģistrē Ērģļu novada pašvaldībā līdz 2014. gada 05. novembrim plkst. 10.45.

3.6. Persona netiek reģistrēta:

3.6.1. ja vēl nav iestājies vai ir jau beidzies

termiņš dalībnieku reģistrācijai;

3.6.2. ja nav iesniegti 3.4. punkta apakšpunktos

minētie dokumenti.

3.7. Izsoles komisija nav tiesīga līdz izsoles sākumam iepazīstināt fiziskās personas un juridiskās personas ar ziņām par izsoles dalībniekiem.

4. Izsoles norise

4.1. Izsoles gaita tiek protokolēta. Izsoles protokolā atspoguļo visas komisijas priekšsēdētāja (vadītājs) un izsoles dalībnieku darbības izsoles gaitā. Protokolu paraksta visi komisijas locekļi.

4.2. Izsole notiek, ja uz to ir pieteicies, noteiktajā kārtībā reģistrējies un ierodas vismaz viens Dalībnieks vai viņa pilnvarota persona. Dalībnieki pirms izsoles sākšanas tiek iepazīstināti ar izsoles noteikumiem, ko apliecina ar saviem parakstiem dalībnieku sarakstā.

4.3. Dalībniekiem, kuri nav ieradušies uz izsoli, netiek atmaksāta nodrošinājuma nauda.

4.4. Ja noteiktajā laikā uz izsoli ierodas vismaz 1 (viens) dalībnieks, izsoles vadītājs paziņo par izsoles uzsākšanu.

4.5. Izsolē starp izsoles dalībniekiem aizliegta vienošanās, skaļa uzvedība un traucējumi, kas varētu iespaidot izsoles rezultātus un gaitu.

4.6. Izsoles gaita:

4.6.1. Izsoles dalībniekam izsniedz kartīti ar numuru, kas atbilst reģistrācijas lapā ierakstītajam kārtas numuram.

4.6.2. Pirms izsoles sākšanās izsoles dalībnieki uz

izsoles noteikumiem ar parakstu apliecina,

ka ir iepazīnušies ar izsoles noteikumiem.

4.6.3. Izsoli vada izsoles komisijas priekšsēdētājs.

4.6.4. Komisijas vadītājs, atklājot izsoli, iepazīstina

ar komisijas sastāvu un pārliecinās par izsoles

dalībnieku ierašanos saskaņā ar dalībnieku

reģistrācijas sarakstu. Pilnvarotajai personai

jāiesniedz pilnvara, pārstāvim jāuzrāda dokuments,

kas apliecina tā pārstāvības tiesības, ja šāds

dokuments nav iesniegts komisijai iepriekš.

Izsoles komisija izsoles gaitā izsoles protokolā

atzīmē katra izsoles dalībnieka piedāvāto maksu,

turpinot maksas atzīmēšanu, kamēr to

paaugstina. Atsakoties no tālākas solīšanas,

katrs dalībnieks ar parakstu izsoles protokolā

apstiprina savu pēdējo solīto maksu.

4.6.5. Izsoles komisijas vadītājs īsi raksturo

Objektu, paziņo izsoles sākotnējo maksu, kā arī

izsoles soli.

4.6.6. Izsoles dalībnieki solīšanas procesā paceļ

savu reģistrācijas kartīti ar numuru. Izsoles

vadītājs atkārtoti solītāja reģistrācijas numuru

un nosauc piedāvāto maksu. Piedāvātās izsoles

maksas pieaugums nedrīkst būt mazāks par izsoles

solī, arī gadījumā, ja izsolē piedalās 1 (viens)

izsoles dalībnieks.

4.6.7. Ja neviens no dalībniekiem vairs augstāku

maksu nepiedāvā, izsoles vadītājs trīs reizes

atkārto pēdējo augstāko maksu un fiksē to ar

vārdu “Pārdots”. Tas nozīmē, ka Objekts ir

pārdots personai, kas solījusi pēdējo augstāko

maksu. Izsoles dalībnieka, kuram pārdots

Objekts, reģistrācijas dati un solītā cena tiek

ierakstīti izsoles protokolā.

4.6.8. Atsakoties no tālākas solīšanas, katram

izsoles dalībniekam ar parakstu izsoles

protokolā jāapstiprina sava pēdējā solītā cena.

4.6.9. Dalībnieks, kurš pēdējais piedāvājis

augstāko maksu, pēc nosolīšanas nekavējoties

uzrāda savu reģistrācijas apliecību un ar

parakstu protokolā apliecina tajā norādītās

maksas atbilstību nosolītajai.

4.6.10. Izsoles dalībnieks, kurš ir nosolījis

attiecīgo izsoles objektu, bet atsakās

parakstīties protokolā, atsakās arī no nosolītā

objekta. Tiesības pirkt Objektu iegūst nākamais

solītājs, kurš nosolījis lielāko maksu.

4.6.11. Izsoles organizētājs pieņem lēmumu no

izsoles dalībnieku saraksta svītrot izsoles dalībnieku,

kurš atteicies no nosolītā objekta, un viņam

netiek atmaksāta nodrošinājuma nauda.

4.6.12. Dalībniekiem, kuri nav nosolījuši

izsoles objektu, piecu darbdienu laikā pēc izsoles

tiek atmaksāta nodrošinājuma nauda.

4.6.13. Sūdzības par izsoles organizētāja darbībām

un izsoles norisi iesniedzamas Ērģļu novada

pašvaldības domei.

5. Izsoles rezultātu apstiprināšana

5.1. Izsoles protokolu sastāda divos eksemplāros. Pirmais eksemplārs paliek nosolītājam, otrais paliek izsoles komisijai.

5.2. Izsoles komisija iesniedz izsoles protokolu Ērģļu novada pašvaldībai apstiprināšanai domes sēdē.

5.3. Pēc izsoles rezultātu apstiprināšanas izsoles komisija informē nosolītāju par Objekta pirkuma līguma slēgšanu.

5.4. Ērģļu novada pašvaldība un nosolītājs viena mēneša laikā pēc izsoles rezultātu apstiprināšanas slēdz Objekta pirkuma līgumu.

6. Nobeiguma noteikumi

6.1. Izsole atzīstama par nenotikušu, ja:

6.1.1. nosolītājs ir tāda persona, kura nevar slēgt

darījumus vai kurai nebija tiesību piedalīties izsolē;

6.1.2. noteiktajos termiņos nav reģistrējies neviens

izsoles dalībnieks;

6.1.3. noteiktajā laikā ir reģistrējušies vismaz

1 (viens) dalībnieks, bet uz izsoli neviens neierodas;

6.1.4. neviens dalībnieks nav pārsolījis

izsoles sākumcenu.

6.2. Lēmumu par izsoles atzīšanu par nenotikušu pieņem izsoles komisija.

Informāciju sagatavoja pašvaldības sekretāre

A. Rozenberga

Redakcijas sleja

Ārā sāk krāsoties koku lapas, kļūst drūmāks, ir pienācis rudens. Un ir sācies vēl viens skolas gads. Mūsu skolu piepilda bērnu smieklī un čalošana.

No pirmā skolas mēneša mēs esam saņēmuši daudz jauku iespaidu un patīkamu brīžu kopā ar savām klasēm un skolabiedriem.

Sporta zāle arī vairs nestāv bezdarbībā, arvien aktīvāk norisinās treniņi basketbolā un volejbolā.

Mūsu raibajā vidusskolas pulkā ienāca 5. klases skolēni un, protams, arī desmitie. Viņu īpašā uzņemšana kā vienmēr tika plānota līdz ar skolas sākumu. Visas nedēļas garumā tika rīkotas iesvētības.

Viens no nozīmīgākajiem notikumiem jaunā mācību gada sākumā bija domes vēlēšanas. Audzēkņiem bija jāpadomā, ar kuriem jauniešiem viņi būtu gatavi sadarboties un kam būtu gatavi izklāstīt savas idejas, lai padarītu mūsu skolas dzīvi patīkamāku un atraktīvāku. Tiesām ceru, ka šī gada jaunā dome spēš mūs iekustināt ar rīkotajām aktivitātēm un pasākumiem.

Neņemot vērā to, kāds laiks ir aiz loga, domāju, ka mēs visi kopā būsīm spējīgi aktīvi piedalīties skolas dzīvē un vēl vairāk uzlabot mums apkārt esošo vidi ar savu optimismu, mērķtiecību un dzīves sparū.

Laura Auguste

ISZINAS

- 01.10. - Madonas reģionālās orientēšanās sacensības
- 03.10. - 11. klases apsveikums Skolotāju dienā
- 16.10. - RIMC Metodiskā diena. Ērgļu vidusskolas pieredze Rīgas skolotājiem
- 13.10. - 16.10. klašu vecāku sapulču nedēļa
- 22.10. - vecāku kopsapulce
- 24.10. - skolēnu domes pasākums
- 10.11. - Mārtiņdienas ķekatrieki
- 11.11. - Lāčplēša dienas nakts orientēšanās, lāpu gājienš
- 14.11. - Latvijas dienas pasākums

PIEDALĪSIMIES

SIA „Līgatnes papīrs” makulatūras vākšanas konkursā „TIRAI LATVIJAI”!

Kad: no 2014. gada 3. līdz 7. novembrim (vienu nedēļu).

Kur: varēs nodot Ērgļu vidusskolas sporta zāles vestibilā.

Laiks: katru darba dienu no 8.30 līdz 16.00.

Balva: punkti spēlei „Labi darbi”.

Informācija: 64871292, Ligita Jaunozoliņa.

Skolēnu dome 2014./ 2015. mācību gadā

Jaunajai 2014./ 2015. mācību gada skolēnu domei pieteicās vairāk nekā 20 skolēnu gan no pamatskolas, gan no vidusskolas klasēm. Bet par domniekiem var kļūt tikai 9 visradošākie un apņēmīgākie skolēni (5 no vidusskolas un 4 no pamatskolas). Balsošanā par jauno skolēnu domi varēja piedalīties jebkurš Ērgļu vidusskolas audzēknis un darbinieks.

Pirmajā skolēnu domes sēdē mēs, 9 jaunievelētie domnieki, sadalījām jomas - ministrijas, kā organizēsīm skolas dzīvi, nolēmām, kādus amatus katrs ieņems. Par skolas prezidentu izvēlējāmies Kristeru Kalniņu, bet par viceprezidenti - Līvu Āboliņu-Ābolu. Par izglītības ministri kļuva Beāte Rūnika, bet par domes kancelejas vadītāju - Rimants Stankevičs. Šogad Viktorija Vīgube tika ievēlēta par kultūras ministri, bet sporta ministrs ir Jānis Serovs. Finanšu ministre ir Sindija Kurmēna, bet labklājības ministre - Endija Dalbiņa. Bet par plašsaziņas ministri tika ievēlēta Adīna Blaua. Šogad skolā darbojas ārpuskases darba organizatore Sintija Māliņa, kura palīdzēs domei, lai skolas pasākumi kļūtu vēl interesantāki un atšķirīgāki no citiem gadiem.

Kā zināms, pirmais skolēnu domes pasākums ieplānots 24. oktobrī. Bet šogad mēs mēģināsim to izveidot tādu, kas tiks piedalīties pilnīgi visām Ērgļu vidusskolas klasēm, jo tas atšķirsies no citos gados ierastās „Popielas”.

Adīna Blaua, skolēnu domes plašsaziņas ministre

Apses

Tumšzaļās lapas noslēpumaini Sačukstas, saskaras, saglaužas, virpuļo vējā Rēnajā rīta miglā. Rudens /Anna Pārļauka/

Rudens. Septembris ir dzejas mēnesis. Šogad no 4. līdz 18. septembrim Dzejas dienas norisinājās visā Latvijā. Ērgļu vidusskola savu stafeti pārņēma 12. septembrī, kad visas 12 klases iesaistījās akcijā „Dzeja pievelk” un aprakstīja Oškalna ielas asfaltu no mazās līdz lielajai skolai.

Visi iepriekš bijām sagatavojuši savus mīļākos dziesmu tekstus, dzejoļus vai arī paši sacerējām tos uz vietas. No sākuma skolēni ieņēma savu darba lauku uz asfalta. Lai gan bijām nedaudz sabijušies un sakautrējušies, beigās visi ar lielu aizrautību kritām ceļos un pārnesām rindas uz dzejas ceļa. Daudzi izskaistināja savus dzejoļus ar krāsainiem zīmējumiem. Izcēlās daži mazi strīdi par to, kā būtu labāk, bet galu galā viss beidzās laimīgi un skaisti. To pierāda arī tas, ka direktore, staigājot pa dzejas ceļu un lasot mūsu rindas, atbalstīja un paslavēja glīto darbu veidotājus.

Skolotāji bija atraduši interesantu pieeju, kā noskaidrot skolēnu domas par pasākumu - viņi lūdza mums ikvienam uzrakstīt vienu tvītu. Katrai klasei bija savs tvītera konts, un man tika dota pieeja visiem tvītiem.

3. klase par zibakciju teica, ka patīcis, ka bija jāraksta, ka filmēja, jāzīmē ar krītiem, apskatīt citu darbus, patika rakstīt rindas no Raiņa dzejoļu nosaukumiem.

6. klase bija „čivinājuši” visaktīvāk, un lasot es nonācu pie secinājumiem, ka lielākajai daļai patika izpausties - rakstīt un zīmēt, klausoties mūziku. Tomēr daži pauda sašutumu par vietas trūkumu uz ceļa, citam nebija jautri, un vēl kāds ierosināja rakstīt dzejoļus uz lapām un izvietot skolā, jo rakstīšana ar krītu esot bijusi nepatīkama.

7. klases tvītotāji bija uz viena viļņa - visiem patika rakstīt, lasīt un zīmēt. Protams, savs pluss bija tas, ka nebija stundu. Didžs atzinās, ka viņam patika savs amats.

Dzejas dienas 2014

8. klases skolēniem diena likās interesanta, jautra, patīkama, jauki pavadīta, radoša. Lielākā daļa izteica vēlmi un cerību, ka šāda zibakcija vēl atkārtosies arī nākamajos gados.

9. klase nosprieda, ka līdzīgi pasākumi ir jāturpina, jo skolēniem patīkot šādā veidā tuvāk iepazīties ar dzeju. Daudzi izteicās, ka viņiem trūcis krīta, bet visa skola esot atradusies kopīgā zīmēšanas un rakstīšanas virpulī. Neskatoties uz to, viens tvīts vēsta: „Man nepatika zibakcija „Dzeja pievelk”, jo tā bij pārāk ilga, un man dzejoļus uz asfalta rakstīt nepatīk.”

10. klases tikko iesvētītie jaunieši atzina, ka šī ir ļoti oriģināla ideja, kā panākt kopības sajūtu visā skolā. Desmitie apgalvo, ka arī viņus ir skāris krīta deficīts.

11. klase arī bija aktīva tvītotāja. Bija daudz viedokļu - 40 minūtes kultūras, atgriežas bērniņas atmiņās, ķēpājoties uz asfalta, lietderīgi pavadīts laiks, varēja krāsainākus darbus, izdevusies, interesanta, jauka un jautra diena. Kāds pauda sašutumu, ka nevarēja palikt līdz pasākuma beigām, jo bija jāsteidzas uz autobusu. Arī direktore tvītoja mūsu kontā: „11. klases dzeja - nopietna un emocionāla. Mazo rīmes - jautras un krāsainas. Labi lasīt asfalta grāmatā!”

Protams, viss šis pasākums tika iemūžināts. Ērgļu vidusskolas mājas lapā ir pieejams video, kur ir atspoguļota šī zibakcija.

Bija ļoti patīkama un aizraujoša pēcpusdienā! Paldies!

Rūta Baranovska, 11. klase
Ilzes Daugiallo foto

Madonas reģionālās spartakiādes sacensības orientēšanās sportā

1. oktobrī Ērgļu vidusskolas skolēni, orientēšanās sporta piekritēji, devās uz Madonas reģionālās spartakiādes sacensībām Vestienas pagasta „Kadiķu” atpūtas bāzē, lai izmēģinātu spēkus un gūtu labus panākumus orientēšanās sportā.

Panākumi tiesām bija labi. 8. klases meitenes Viktorija Vīgube un Lilīta Saulīte startēja veiksmīgi. Viktorija ieguva 4. vietu, bet komandu vērtējumā abas meitenes izcīnīja 2. vietu.

Vidusskolu grupā Jēkabs Purviņš ieguva 4. vietu un komandu vērtējumā 2. vietu.

No 9. klases startēja Arvis Zeibots un Emīls Purviņš. Arvis ieguva 3. vietu, bet abi puīši komandu vērtējumā pacīnījās par 4. vietu.

6. klases sportisti bija Rihards Vasels, Vīts Adams Olte un Ilgvars Ratnieks. Rihards ieguva 2. vietu, Vīts cīnījās, kas nekad nav viegli, un ieguva 4. vietu. Šie trīs puīši pārliecinoši komandu vērtējumā ierindojās 2. vietā.

Grupā līdz 5. klasei skrēja Nemo Eduards Olte un Elīza Madsena, Alise Olte, Elza Agnese Koklačova, Anete Rudzīte, Aleksandra Vihtodenko un Katrīna Rešņa. Augstas vietas izcīnīja Elīza - 2. vieta, Alise - 4. vieta un

Elza Agnese - 5. vieta. Meitenes komandu vērtējumā ieguva 2. vietu.

Ceru, ka šie skolēni ieguva labu pieredzīvai uzlaboja savas orientēšanās prasmes, piedaloties Madonas reģiona mēroga sacensībās.

Emīls Purviņš, 9. klase
Baibas Kaļvas foto

Olimpiskā diena 2014

Pagājušā gada rudenī “Olimpiskajā dienā 2013” vienkopus pulcējās un rīta vingrošanā piedalījās 85 tūkstoši skolēnu 86 norises vietās visā Latvijā, kas bija pasākuma rekords. Šajā gadā sasniegts jauns rekords, jo bija pieteikušies vairāk nekā 95 500 dalībnieku. Visiem dalībniekiem tika pasniegti SOK 2014. gada sertifikāti. Organizētāji “Olimpiskās dienas 2014” norises vietās izstrādāja individuālo pasākuma programmu.

Ko darīja skolēni Ērgļos?

„25. septembrī Ērgļu vidusskolā notika sporta diena, kurā piedalījās visas klases. Pirmās četras bija mācību stundas, bet pēc tam visi pulcējās sporta zālē, lai vingrotu. Bija jācenšas darīt to, ko rādīja video. Pēc vingrošanas 1.- 9. klašu skolēni devās uz orientēšanos, lai veiktu klašu sagatavotos uzdevumus. Vidusskolēni „Brakos” sacentās disku golfa spēlē.

Mana klase - astotā - arī bija sagatavojusi uzdevumu, kurā katram skolēnam bija jāmet lidojošais šķīvītis cauri vingrošanas riņķiem. Par precīzi trāpītu metienu varēja iegūt noteiktu punktu skaitu. Katram skolēnam bija paredzēts viens metiens.

Šī diena bija prieka un piedzīvojumu pilna. Es vēlētos, lai sporta diena skolā notiek katru gadu.”

Lilīta Saulīte, 8. klase

„Vidusskolas klases devās pārgājienā uz „Brakiem”, kur atrakciju parkā „Braku takas” bija iespējams spēlēt interesanto atrakciju - disku golfu. Spēle ir pavisam vienkārša - ar iespējami mazu metienu skaitu jātrāpa mērķī ar disku. Šī uzdevuma izpildē vislabāk veicās - Andim Zābakam (1. vieta), Klāvam Veldrem (2. vieta) un Justam Jēkabsonam (3. vieta).

Manuprāt, šī ir ļoti jauka atrakcija dabā, kurā var piedalīties gan ģimenes, gan draugu kompānijas. Iesakam ikvienam izbaudīt šo aizraujošo, konkurenci raisošo spēli „Brakos”.

Sintija Fišmeistere, 11. klase

Daudzkrāsainu notikumu vīrpulis Sausnējas skolā

Sarauj! Sarauj! – sākumskolas bērni sacenšas virves vilkšanā muzejā „Mangaļi”.

Septembris mūsu skolā tradicionāli ir rudens pārgājienu un ekskursiju laiks. 17. septembrī devāmies ļoti interesantā un notikumiem bagātā ekskursijā. Ekskursijas vadītājs – skolas direktors Andris Dombrovskis. Mēs pabijām Ziemassvētku kauju muzejā „Mangaļi” Jelgavas novadā, aplūkojām jūru un skaisto Jūrmalas pilsētu no skatu torņa atpūtas parkā Dzintaros, iebrīdām jūrā un krastā salasījām gliemežvākus. Rīgā apmeklējām pasakaini skaisto Gaismas pili. Ekskursijas nobeidumā, protams, bija ielānota iepirkšanās lielveikalā, kas prieku sagādāja ikvienam.

4. klases skolēni atceras ekskursijas spilgtākos mirkļus.

Deivids Valainis: 17. septembrī braucām uz Rīgu. Mēs bijām Ziemassvētku kauju muzejā „Mangaļi”, izmēģinājām savus spēkus dažādās spēlēs.

Sabīne Cielava: Mūsu pirmā pieturvieta bija Ziemassvētku kauju muzejs „Mangaļi”. Tur mēs daudz darbojāmies, skrējām, vilkām virvi, meklējām mežā dažādus priekšmetus.

Samanta Ērgle: Muzejā „Mangaļi” man ļoti patika. Mūs sadalīja komandās. Bija jāskrien dažādas trases un jāveic uzdevumi. Es gribētu tur vēl kādreiz pabūt. Jūrmalā mums atļāva basām kājām iebrist jūrā. Ūdens bija diezgan vēss.

Diāna Kristiāna Grāvīte: Ziemassvētku kauju muzejā bija nopietni uzdevumi. Ja kāds ierunājās un traucēja, tad vadītājs lika 10 reizes piepumpēt, lai būtu kārtība. Jūrmalā mēs salasījām skaistus gliemežvākus. Rīgā, Gaismas pilī, sagaidījām princesi no Zviedrijas.

3. klases skolēnu iespaidi:

Avija Putniņa: Skolotāja teica, ka mēs iesim arī uz tirdzniecības muzeju. Sākumā bijām izbrīnīti un domājām, ka varbūt neiesim. Izrādās, ka tas ir veikals, un mēs iepirkāmies lielveikalā!

Vendija Kažemaka: Jūrmalā mēs uzkāpām lielā tornī, kuram ir kādi 25 stāvi. Skats no augšas bija labs.

Markuss Keisis: Jūrmalā bijām rotaļu parkā, skatījāmies, kā brauc riteņbraucēji, varējām spēlēties, rāpties pa virvēm, skriet pa celiņiem. Bija jautri! Gaismas pilī varējām sēdēt mīksto krēslā, visu aplūkot un redzēt, kā tur ierodas Zviedrijas princese.

Lauris Miezītis: Jūrmalā mēs aizgājām līdz jūrai. Daudzi gāja ūdenī, es arī. Nacionālajā bibliotēkā redzējām princesi no Zviedrijas un vērojām, kā strādā apsargi.

Valentīns Kozlovskis: Man ļoti viss patika, es biju laimīgs. Kara muzejā mums parādīja tukšas granātas un citas kara lietas. Es trīs reizes uzkāpu tornī Jūrmalā. Gaismas pilī varējām vizināties ar liftu. Šī ekskursija bija mans labākais piedzīvojums.

3. un 4. klases skolēni raksta par savām iecerēm, kur viņi vēlētos pabūt un ko savām acīm ieraudzīt. Lūk, mūsējo vēlmes: Līvu akvaparks, piedzīvojumu parks, kur var daudz kāpelēt un skraidīt, varētu braukt arī uz Ventspili. Lai bērnu sapņi piepildās!

Elita Leiboma, Jāņa Zālīša
Sausnējas pamatskolas skolotāja, 3./4. klases audzinātāja

Neparasta Latvijas vēstures stunda

Vēstures skolotāja Sarme Kantāne un 6. - 9. klašu skolēni pie Barikāžu muzeja autobusa.

19. septembra saulainā rītā pie Sausnējas skolas durvīm, smagi pūdzams, pieripoja vecais, sen aizmirstais, dzeltenais „Ikarus”. Ne visi uzreiz sapratīs, par ko ir runa, jo šie autobusi vairs nekursē pa mūsu ceļiem. Ciemos pie Sausnējas skolēniem no Rīgas bija

atbraucis Barikāžu muzeja autobuss – muzeobuss. Autobusā ir izvietota 1991. gada barikāžu laika ekspozīcija. Barikāžu muzejs dibināts 2001. gada 21. augustā. Tā misija ir apzināt, saglabāt, izpētīt un popularizēt garīgās un materiālās liecības par 1991. gada janvāra un augusta notikumiem Latvijā. Šie notikumi ir valstiskuma atjaunošanas un nacionālās atmodas kulminācija.

Todien vēstures stunda notika šajā neparastajā muzeobusā, un tas bērniem bija pārsteigums. Autobusa sienas klāja fotogrāfijas par barikāžu laiku Rīgā, varējām apskatīt dažādas lietas, kuras izmantojuši cilvēki, atrodoties uz barikādēm. Interaktīvs attēls parādīja apšaudes trajektorijas, kuras 1991. gada barikāžu laikā paņēma vairāku cilvēku dzīvības.

Okupācijas muzeja pārstāvis Edvards Peredists stāstīja par vēstures notikumiem, un skolēni klausījās ļoti uzmanīgi, ar aizrautību. Tas taču ir pavisam savādāk nekā klasē! Pēc interaktīvā stāstījuma skolēni pildīja īpaši sagatavotu uzdevumu, kurā varēja

Sports cilvēkus vieno

Olimpiskās sporta dienas ieskaņā - vingrošana skolas pagalmā.

Ik gadu skolā notiek rudens kross - sporta pasākums, kas obligāts visiem 1. - 9. klašu skolēniem. Daudzi to gaida ar pārliecību par labiem sasniegumiem, daži - ar nepatiku un domu, ka nebūs jau viegli, bet ir jāpiedalās.

Kross notika 18. septembrī. Sacensību vadītājs un galvenais tiesnesis - sporta skolotājs Ivars Teteris, asistente – skolotāja Dace Dombrovskā. Lūk, uzvarētāji, 1. vietas ieguvēji savā vecuma grupā: Edijs Pēteris Putniņš, Alens Kārlis Kārklīņš, Ivo Suncelis, Armands Bogdanovs, Madara Ļaksa, Līga Vestfāle, Ilona Riekstiņa, Vendija Kažemaka.

Lai nākotnē sportiska veiksmē uzsmaida ikvienam krosa dalībniekam un sportistam!

Skolā ir izveidojusies jauna tradīcija. 26. septembrī, Vispasaules olimpiskajā dienā, sportiskās aktivitātēs iesaistās gan bērni, gan pieaugušie. Rīts iesākās ar iesildīšanos - vingrošanu skolas pagalmā, to vadīja sporta skolotājs Ivars Teteris. Savu veiklību bērni parādīja dažādās spēlēs, bet noslēgumā mazākajiem - tautasbumba un lielākajiem - futbols. Paldies visiem Olimpiskās dienas dalībniekiem!

Dzejas dienas 2014 3./4. klases skolēni un viņu noformētie dzejoļi.

Septembra nogalē skolas gaitēna sienas rotāja skolēnu darbi, kas atgādināja par Dzejas dienām. Latviešu valodas un literatūras skolotājas Dzintras Rudzītes iedvesmoti un citu skolotāju atbalstīti, 3. - 9. klašu skolēni izvēlējušies kādu sev tīkamu latviešu autora dzejoļi un veidojuši tam atbilstošu ilustrāciju.

Oktobris mūsu skolā iesākās ar rudens ziedu un dārzena izstādi, kas priecēja ar krāšņām kompozīcijām un pašu audzētiem dārzeņiem.

Paldies Sausnējas pagasta pārvaldes vadītājai Lienai Kārklīņai un novada sociālajai darbiniecei Dzidrai Riekstiņai par skolotājiem sagādāto sveicienu Skolotāju dienā - saldumiem un daudzkrāsaino miķeļišu pušķi!

Materiālu novada avīzei sagatavoja skolotāja **Elita Leiboma**
Elitas Leibomas foto

Apsveikums Skolotāju dienā

Šogad, atzīmējot Ērgļu vidusskolā Skolotāju dienu, 26. septembrī notika „Iespējamā misija” - mācībstundas vidusskolas audzēkņiem pasniedza 12. klase, bet 3. oktobrī sveicienu skolotājiem bija sagatavojusi 11. klase.

Apsveikums, manuprāt, bija sirsnīgs. To veidot nebija viegli un tas aizņēma daudz laika. Labi, ka gatavoties sākām laicīgi. Bijām saputuši balonus un izdekorējuši skolotāju istabu, vidusskolā skanēja mūzika, neaizmirsām arī mazo skolu, izveidojot apsveikumu arī tur. Tomēr galvenais bija novadīt patīkamu pēcpusdienu skolotājiem multimediju centrā.

Pēc manām domām, pats grūtākais uzdevums bija izveidot kūkas gabaliņus ar šokolādes konfektiem vidū. Tie bija veidoti no krāsainajiem papīriem un lentītēm, bet, tā kā esam draudzīga klase, apvienojāmies un visi kopīgi darījām šo darbu. Rezultāts bija vienkārši burvīgs.

Nākamais uzdevums bija izdomāt atraktīvus un interesantus uzdevumus skolotājiem. Viens bija - „Atpazīsti kolēģi!”, kur skolotājiem pēc redzamā foto fragmenta vajadzēja uzminēt, kurš no kolēģiem tas ir. Viņi sadalījās divās komandās - zaļajos un oranžajos, komanda varēja kopīgi apspriest, kurš skolotājs ir redzams fotogrāfijā. Tas nebija viegli, jo daži skolotāji neatpazīna pat sevi. Pēc uzdevuma katra komanda vienojās kopīgā dziesmā.

Pašās beigās pedagogus cienājām ar gardu sāļo kliņģeri un kafiju.

Ļoti ceram, ka apsveikums skolotājiem patika un vēlām veiksmi nākamajā darba cēlienā!

Arita Braķe, 11. klase

Skolotāju ekskursija

Tuvojoties Skolotāju dienai, Ērgļu novada izglītības iestāžu pedagogi 26. septembrī devās ekskursijā uz Igauniju. Skaistā nedēļas nogale ļāva pilnībā izbaudīt visu iecerēto maršrutu.

Pastaiga pa Veru ielām, pa ķeizarienes Katrīnas promenādi, aizveda mūs līdz brīnišķīgai pilsētas pludmalei Tamulas ezera krastā. Labiekārtotā peldvieta un pastaigu celiņš ar blakus iekārtotajām atpūtas vietām, skaistie apstādījumi viesu baltu skaudību. Bet gājēju ielas otrā galā pilsētas Semināri laukumā apskatījām kuģa „Estonia” bojāejas atklāto piemiņas zīmi, kura veltīta 1994. gada 28. septembrī noslīkušajiem veraviešiem.

Ļoti skaistu pēcpusdienu pavadām, pastaigājoties pa gleznainajām Vatselinas pilsdrupām, sakopto parku, bet vakarā ļaujāmies Verskas sālsūdens dziedinošajām peldēm.

Piņas smilšu alas ļauj ielūkoties cilvēku neatlaidībā - tās veidojušas, ar rokām izrokot smiltis stikla ražošanai no 1922. līdz 1966. gadam. Bet mūsdienās Piņas alās atrodas Austrumeiropas lielākā sīkspārņu ziemošanas kolonija. To gan varam aplūkot tikai dokumentālajā filmā.

Sestdienas priekšpusdienā mūs laipni uzņēma Repinas Dārzkopības skolā (līdzīga mūsu Bulduru Dārzkopības vidusskolai, abas izglītības iestādes arī sadarbojas, notiek audzēkņu apmaiņa). Iepazinām gan Igaunijas profesionālās izglītības pamatus, ar modernajām tehnoloģijām aprīkoto skolu, gan pilsētiņas vēsturi. Bet vislieliskākā bija iespēja aplūkot daļu no 16 ha lielās mācību saimniecības, priecējoties par daudzveidīgo augu kolekciju.

Atgriežoties mājās, nelielā Igaunijas - Latvijas pierobežas ciematnīā paviesojāmies Mežabrāļu sētā. Tās saimnieks ļoti personīgā, aizkustinošā veidā iepazīstina viesus ar partizānu dzīvi pēckara Igaunijā. Šeit saglabājusies saimniecības ēka ar slēptuvi, ierīkotas zemnīcas. Bet visvairāk savilpo tas, kā saimnieks, kura tēvs bija spiests bēgļot, slēpties, stāsta par mežabrāļu tuviniekiem, kuriem bija jā rūpējas par pārtikas nogādāšanu, jāpārcieš drošības dienestu nemīdīgās pārbaudes. Kam bija grūtāk?

Divas dienas aizritējušas nemanot, esam daudz ko jaunu uzzinājuši, atpūtušies, varam turpināt enerģiski skolas darbus.

Indra Rone, Ērgļu vidusskolas skolotāja
Ulda Dundura foto

Miķelītis bagāts vīrs, Tas atnāca zābakos

Miķeļi - ražas svētki - kā jau katru gadu skolā tika svinēti ar tirdziņu. Katram, protams, iepriekš jāizlemj, ar ko interesantu pārsteigt pirkētājus. Vai salāstīt ābolus no vecmāmiņas dārza? Salikt tos skaisti grozā, tā ka pircēji nu nekādi nevar paiet garām! Un vēl piedāvāt pašu labāko cenu! Vairāk palūgt mammu kaut ko gardu, gardu izcept? Tā, lai smarža pievilina lielākos kārumpieņus!

Arī mūsu pirmklasnieki šogad piedalījās tirdziņā. Sākumā gan māca šaubas - varbūt būtu tikai pircējam? Pāris dienas pārdomu, un Dāvis saprata - grib tirgoties! Man jau, protams, prieks par lielo drosmi. Domās pārcilāju receptes un kopā nolemjam - pircējiem piedāvāsim kūksniņus un citronu - biežpiena plātsmaizi. Darbs sākās jau svētdienas vakarā; sacēpām kūksniņas, sarakstījām cenu zīmes. Plātsmaizi cepu no rīta, kad visi jau skolā. Visu rūpīgi saliku grozā. Vēl tikai pāris šķipsniņas pūdercukura, un smaržīgais Miķeļdienas grozs dodas uz skolu.

Kopīgi nolēmām, ka Dāvim tētis palīdzēs tirgoties. Lai rēķini nesajūk un tēta drošais plecs līdzās, ja nu kas atgadās. Lai klienti apmierināti, jo viņiem taču vienmēr esot taisnība!

Tirgošanās noritēja veiksmīgi un ātri, kaut gan bija mulsums no garās rindas, kas sastājusies. Nekas, ka tik tirgošanās iet no rokās! Kas gan teicis, ka naudu pelnīt ir viegli!? Kad grozs jau tukšs, uzrodas vēl kāds kārumpieņš. Tāds saskumis, ka netika pie kūksniņām, bet ātri tas tika atrisināts - kāds cits pircējs ir gatavs padalīties ar tikko nopirktajiem gardumiem.

Tā nu abi priecīgi un apmierināti atgriezās no Miķeļdienas tirgus. Dāvim, protams, lielāks prieks - nauda taču sapelnīta! Solās nākamajos Miķeļos atkal tirgoties.

Pārdomās dalījās pirmklasnieka Dāvja tētis un mamma

Miķeļdienas tirdziņā

Šogad kā katru gadu (nez' kurā gadā šī tradīcija ienāca Latvijas skolās?) - Miķeļu tirdziņš. Man nav aizspriedumu pret šādu anelēšanos un pat ne pret to, ka darījumos tiek izmantota īsta nauda, jo ieguldītais darbs taču arī ir īsts. Bet man ir nepatīkami, ja redzu, ka mazais tirgotājs nav piedalījies preces gatavošanas procesā. Taču neesmu to radikālu vidū, kas uzskata, ka mazajam nedrīkst palīdzēt pat nedaudz. Tāpēc jau Mazajam ir savi Lielie, lai izlīdzētu brīžos, kad mazās rokas vēl nav gana lielas.

Mūsmājās gatavošanās Miķeļiem šogad bija caurcaurēm ģimenes kopdarbs. Ideju par rotām iesāku es. To, ka tās gatavosim no ragiem, izdomāja tētis. Dēls piemetināja, ka varot gatavot rotas arī no mežacūku zobiem. Niklāvs urba caurumus un kopā ar māsu vēra krelles un kulonus. Pati izdomāju tirdzniecības stenda dizainu, un vīri to realizēja.

Pēdējā brīdī mēs ar Emīliju izdomājām, ka varētu paķert līdzī ar sulu spiedi un ābolmaisu. Tāpēc mūsu ģimenei šajā Miķeļdienā bija divi mazie biznesi - rotu un sulu.

Rotas par nieka 0,30 EUR/gab. aizgāja ātri, un arī pie sulu stenda izveidojās rinda. Adele pie sulas bija tik dzīva, ka pati uz Miķeļdienas kopējo piedāvājumu pat nepaskatījās! Bērni gan spirķās mājās ceptus labumus un saldākos no āboliem (tā esot bijis rakstīts :)).

Manuprāt, kopējā pasākuma gaisotne bija draudzīga un gaiša. Visi pārdevēji savas preces notirgoja un iegūto naudiņu lielākoties turpat uz vietas arī iztērēja.

Mēs ietirgojām vairāk, nekā paspējām iztērēt, tāpēc tagad mums mājās ir kasīte, kurā var pasmelties sīknaudu, ja sagribas kādu našči ceļā no skolas.

Niklāva Dravanta mamma, 1. klase
Marutas Biķītes foto

Kā 12. klase mūs mācīja...

Divpadsmitie stundas vadīja ļoti interesanti un jautri, vispār mēs vairāk ākstījāmies, nekā mācījāmies.

Pirmā stunda mums bija mūzika, kuru vadīja Terēze Bērziņa un Simona Bauže. Mēs izvēlējāmies dziesmas un tās, kuras mums patika, arī dziedājām.

Otrajā stundā - informātikā - mēs rakstījām par trīs hobijiem un pievienojām fotogrāfijas.

Trešā stunda bija krievu valoda, kurā mēs skatījāmies multiplikācijas filmu „Karls, kas dzīvo uz jumta”. Un krievu valodu mums mācīja Deins.

Ceturta stunda mums bija sociālās zinības, to vadīja Uldis Bičevskis. Man šī stunda patika visvairāk, tajā mēs runājām par to, ko darām brīvajā laikā un vai tas ir labi.

Pēdējā stunda - vizuālajā mākslā - mēs veidojām apla darbu. Vispirms mums bija jāuzzīmē noteikta lieta uz tukšas lapas un tad tā jāpadod tālāk. Kad uzzīmējām, bija jāizkrāso, kā vien patīk.

Es domāju, ka šī diena bija izdevusies.
Santa Leimane, 6. klase

Septembris - 12. klases zīmē

Vienmēr ir šķīstis, ka septembris iesākas lēni un mierīgi, bet mums, 12. klasei, šogad tas kļuva par visaktīvāko visā skolas laikā. Pasākums pēc pasākuma - iesvētības, Skolotāju diena.

Vis sākās ar 10. klases uzņemšanu vidusskolēnu kārtā jeb “Zaļo gurķīšu iemarinēšana”. Katru nedēļas dienu, sākot no 15. līdz 19. septembrim, 10. klasei bija atbilstoši jāsaģērbjas: pirmā diena - dārzeni, otrā diena - slavenības, trešā diena - 80. gadu diskotēka, ceturtdiena - zvejnieki un piektdiena - senie grieķi. Video par šo nedēļu iespējams noskatīties skolas mājas lapā. Kulminācija bija ceturtdienas vakars, kad 10. klasei bija jāiziet 12. klases „SPA kūrorta” procedūras. Lieki piebilst, ka visas nedēļas garumā nenogurdināma bija arī klases audzinātāja Sandra Konovalova, kura piedalījās visās aktivitātēs, kā arī ceturtdienas „smērēšanās” tūrē. Piektdienas vakarā svinīgi noslēdzās “Zaļo gurķīšu iemarinēšana” un 10. klase tika godam uzņemta vidusskolā.

Bet otrs nopietnais 12. klases uzdevums bija 26. septembrī -

Gerda Blaua

10. klases iesvētības

Šogad mums, desmitajai klasei, vidusskola sākās ar jautru piedzīvojumu - „Ar zaļo gurķīšu iemarinēšanu”. Kā jau katru gadu desmitos uzņem vidusskolā un viņus iesvēta *bosi*- divpadsmitie.

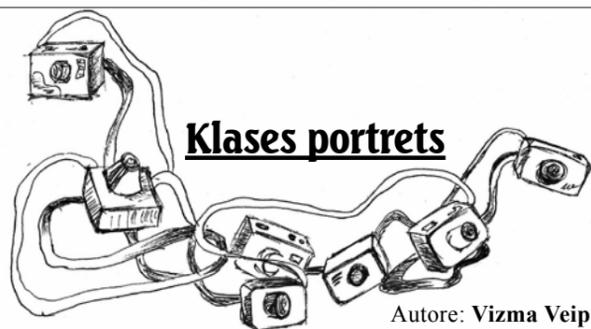
Mūsu iesvētības sākās 15. un beidzās 19. septembrī. Pirmdien mēs bijām dārzeni, otrdien slavenības - Lady Gaga, Nicki Minaj, 50 Cent un Marilyn Manson, trešdien ieradāmies no 80-tajiem gadiem, ceturtdien bijām zvejnieki un piektdien senie grieķi.

Ceturtdiena, protams, bija visinteresantākā diena. Kāpēc? Jo tieši tā bija visjautrākā un netīrākā iesvētību diena, kad mēs izbaudījām visu, ko vien varēja piedāvāt divpadsmito SPA salons. Šī diena noteikti mums, desmitajiem, paliks atmiņā.

Un tad nāca nākamā svarīgākā diena, piektdiena, kad nodevām zvērestu vidusskolas bosiem. Viens no zvēresta punktiem bija, ka mēs, desmitie, vienmēr atcerēsimies un nekad neaizmirsīsim divpadsmitos. Lai arī viņi šī mācību gada beigās šķiras no Ērgļu vidusskolas, mēs varam apsolīt, ka mūsu „marinētājus” neaizmirsīsim un paturēsim sev atmiņā. Paldies par lieliskajām iesvētībām!

2014./2015. gada 10-to vārdā -
Lāsma Hermane

Autore: Vizma Veipa

9. klases pašportrets

Jā, mēs neesam tie paši gudrākie, taču esam paši labākie āksti. Par to esam pārliecinājušies gan mēs paši, gan skolas biedri, gan, protams, arī skolotāji. Taču brīnumainā kārtā protam būt arī nopietni. Esam viltīgi, protam lietot telefonus stundu laikā, taču par galvenajiem viltniekiem jums nestāstīsim.

Ne vienmēr esam kā vilciens, kas iet uz mērķi, taču, ja

nepieciešams, mēs protam uziet uz pareizajām slīdēm, kā, piemēram, pasākumā, kad kļuvām par Superklasi.

Mēs neesam vienkārši klase - dažādu bērnu bariņš, bet gan dzīves baudītāji! Izbaudām katru nieciņu, kas kopā piedzīvots. Kura gan vēl ākstu klase, ja ne mēs, aplītī sēdēdami uz grīdas, ēd sēņu mērci klases vakara laikā? Kuri vēl stundu laikā ar skolotāju dodas ārdīties uz kalnu un brauc kopā visdīvainākajos veidos? Protams, ka mēs!

Tieši mēs priecājamies par nopietnākās skolotājas smieklīgu stundā tā, ka acis ieplešas! Priecājamies par maziem nieciņiem, kā mazas, mīļas vēstulītes penāļos no klasesbiedrenes. Tikai mūsu skolotāja deju klases priekšā, lai iekustinātu mūs uz rēķināšanu. Tikai mēs matemātikas laikā ēdam arbūzus.

Esam palaidņi, tur nu neko nevar padarīt. Jau sen esam zinājuši, ka varam visu, ja vien papūlamies, tādēļ mēs centīsimies, cik spēka, lai beidzot varētu visi kopā atpūsties pirtīnā, kur beidzot varēsim kārtīgi izkarsēties un smelties spēkus, lai varam arī mācīties.

Starp citu, esam 20 varoši un spēcīgi jaunieši - 6 skaistuļi un 14 daiļavas!

Esam talantīgi:

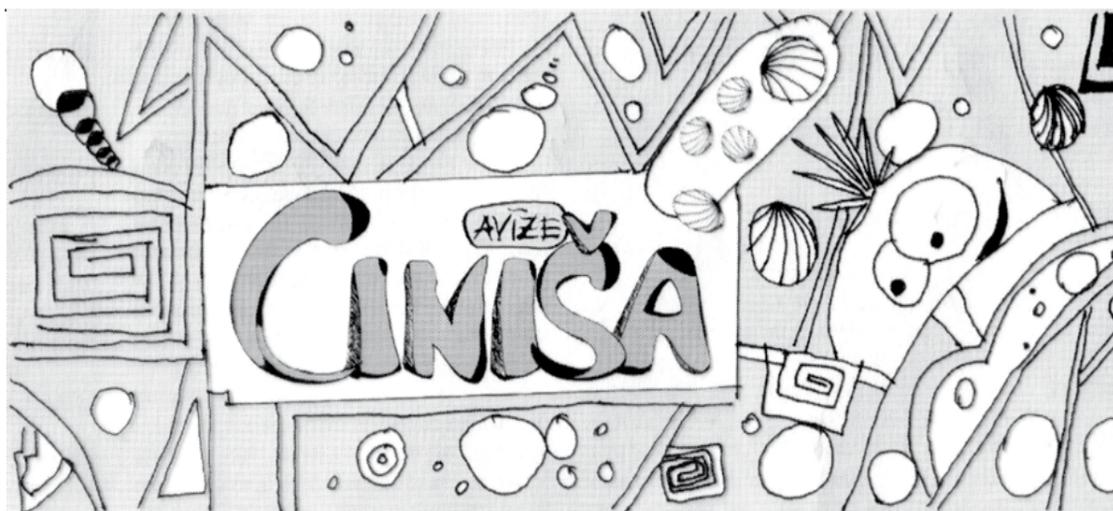
• 6 meitenes ir absolvējušas Mākslas skolu, šogad to paveiks vēl viena.

- Starp mums ir arī muzikāli talanti.
- Mums ir precīzi orientieristi.
- Puiši mums ir talantīgi basketbolisti, kas pelna medaļas ne tikai Latvijā, bet arī ārzemēs.
- Mums taču ir arī skolas prezidents!
- Esam dejojāji - vienmēr un visur ejam jaunā deju solī.
- Esam ļoti radoši - protam izpausties ne tikai skolas pasākumos, bet arī ārpuskolas konkursos.
- Vislabākās un veiksmīgākās idejas mums rodas pēdējā brīdī! Mēs esam mēs paši un ar to lepojāmies!

Sabīne Solovjova
Klāva Andriksone foto

“Skolu Ziņas”
Redaktors: Rīta Baranovska 11.klase; Sintija Fišmeistere 11.klase; Izdevējs: Ērgļu novada dome.
Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts, Ērgļu novads, tel.64871299. Iespiests: SIA “Erante”, Madonā, Saieta laukumā 2a.
Matiens 550 eksemplāri

Skolu literārā avīze

2014. gada oktobris Nr.10 (117)

Grāmatu autori – Ērgļu vidusskolas absolventi

Autore: Laine Vīguba

Linda Šmite „Aušas un tiepšas” (2014)

Foto no L.Šmites personīgā arhīva

Nesen apgādā „Annele” iznākusi Lindas Šmites grāmata „Aušas un tiepšas” pārstāv latviešu oriģinālliteratūru bērniem starptautiskajā grāmatu izstādē „Frankfurt Book Fair”, kas no 8. līdz 12. oktobrim notiek Frankfurtē, Vācijā.

Literārā pasaka „Aušas un tiepšas” ir liepkalmietes Lindas Šmites, Bebru pamatskolas latviešu valodas un literatūras skolotājas, septītā grāmata. Pirms tam viņa bijusi grāmatu „KrustCEĻInieki”(2009), „Ogrēns – upes zēns”(2009), „Ar māju plecās”(2010), „Vella skuķis”(2011), „Liedaga bērni”(2012) un „Karotājkarotes”(2013) autore.

Kā pie tevis atnāca grāmatas „Aušas un tiepšas” varoņi?

Es ļoti mīlu Latviju. Nekautrējos no vārda „patriote”. Esmu īstena laucīniece. Ar to lepojās, jo lauki – tā esmu es.

Nespēju dzīvot bez miera un klusuma, kokiem, kas man apkārt un kas tik bieži palīdz, bez puķēm plavā un dārzā, bez zāles, zemes. Jau no bērnības man mīļi sarkanbrūnie kastaņi, spīdīgās zīles. Kas ir skaistāks par purva čiekuriem, gliemežvākiem un oļiem upmalā? Kad Latvijā iestājas tādi laiki, ka tās iedzīvotāji masveidā sāka izceļot no valsts, nopelt un nievāt Latviju, sajutu, ka tas nav un nebūs uz labu. „Kas būtu Latvija bez kokiem?” reiz vaicāja dzejniece Ārija Elksne, šodien jāraizējas, kas Latvija būs bez mums, pamatiedzīvotājiem? Par to jāliek domāt arī bērniem. Mans čiekurpuika Vējbiksis un čiekurmeitene Trilla kopā ar savām otrajām pusītēm ozolziļi Skribasti un kastaņpuiku Draiški tāpēc atripoja, lai mēs kopīgi domātu, kur ir mūsu īstā vieta, kas ir mūžīgā mīlestība.

Arī tas nav uz labu, ka mūsdienu bērni vairs neaušojas, nedelverējas, kā to darījām mēs bērībā. Pa peļķēm, pa grāvjiem, pa mežiem, sniega alām „suku juku pinkainiem

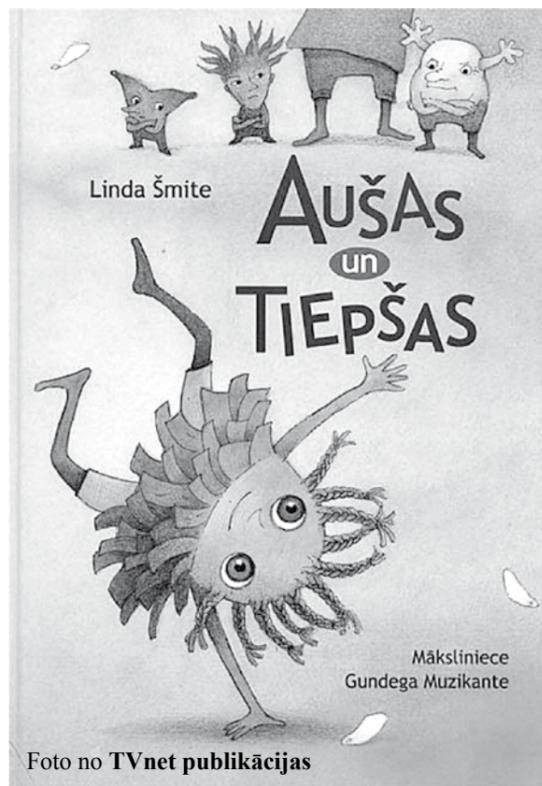

Foto no TVnet publikācijas

matiņiem”. Kā Aspazijas Nebēdne meitene. Šodienas bērni visu dienu ar austiņām ausīs glāsta visjaunāko tehnoloģiju virsmas. Neskaitāmas stundas. Glāstvirsmas laikmeta bērni. Tas nevar būt uz labu. Mums taču jābūt dabas bērniem ar spēju redzēt, dzirdēt, sajūt, līdzī just.

Ko vēlies, lai lasītājs atrod un izlasa tavā jaunākajā grāmatā?

Šķiet, ka tur atrodams diezgan daudz kas. Iepriekš minētās sāpes. Arī tas, ka dzīve uz zaļā zara svešzemē nav salīdzināma ar dzīvi zem dzimtas zemes zilajām debesīm, jo mēs esam šai pasaulē ieradusies ne jau tāpēc, lai nemitīgi meklētu un atrastu sev komfortu. Dzīves kvalitāti un vispatiesāko gandarījumu nosaka tikai viens – cik daudz tu būsi devis citiem, pienākumam, kuru izpildīt esam šurp atsūtīti. Lai attaisnotu savu esību, mums aiz sevis ir jāatstāj kaut kas nozīmīgs. Latviešu ticējums neaprobežojas tikai ar dēla audzināšanu. Vēl koks jāiestāda un čūska jānosit. Tā naida, skaudības, nenovīdības, negausības čūska, kas miltus nemaal jūras vidū uz akmeņa, bet cilvēka krūtīs.

Kāds varētu būt komentārs par pēdējo grāmatas teikumu - „Liepkalnē 2012. gada 1. septembrī”?

Bērnu grāmatīnai „Aušas un tiepšas” punktu pieliku Liepkalnē, savā dzimtenē, vietā, kur esmu laimīga, kur jūtos vislabāk. Septiņas dienas pasaules ceļos, tas jau man ir par daudz. Gribas uz mājām, kur plešas tumšzaļie kukurūzas lauki, bet manās plāvās joprojām zied pīpenes un madaras, smaržo naktsvijoles un sēnes mamma stādītājā mežā. Man jābūt mājās, jo lazdas bez manis te neziedēs. Tas no Māras Zālītes. Nekad nenoliegšu vietu, no kuras esmu cēlusies. Gluži pretēji, celdamies ceļšu to līdzī.

Katram rakstniekam daiļrades laboratorija ir atšķirīga. Kā top tavi literārie darbi?

Rīta stundai zelts mutē. Kas agri ceļas, tam Dievs palīdz. Simtprocentīgi esmu pārliecinājusies par šo mūsu tautas gudrību. Dzīve ir īsa, baidos to nogulēt. Tāpēc ceļos, lai kaut ko uzrakstītu. Kurā diennakts stundā rakstīšanai, tas ir, ieiešanai citā realitātē, piemērotāks laiks? Ir miers. Nevienš netraucē, un diena aust tīra, cilvēka domu un darbu neapgānīta. Man vajag vairāk par stundu, lai pārlasītu iepriekš uzrakstīto, lai ieietu un būtu savā vidē, ko pati esmu uztapinājusi. Vēl pēc stundas jau izdodas kaut ko pierakstīt klāt. Teksts man rodas ļoti lēni. Par divām lapām vairāk dienā nevaru uzrakstīt. Aprbrīnoju Ingunu Baueri, kuras pirksti nespēj tik līdzī domai. Mēs „draugiem. lv” pa laikam apmaināmies ar savu pieredzi.

Šī, manuprāt, ir pirmā grāmata, uz kuras vāka minēts arī grāmatas mākslinieces vārds. Kā veidojās sadarbība ar ilustratoru Gundegu Muzikanti?

Izdevniecības „Annele” vadītāja Iluta Moldane – Greiškane manuskriptu „Aušas un tiepšas” uzreiz ļoti iemīļoja. Viņai jāpateicas par to, kāda grāmata izskatās. Par ilustratoru Ilutas kundze varēja izvēlēties jebkuru mākslinieku, bet viņa izvēlējās Gundegu Muzikanti. Bija jāgaida ilgi, kamēr māksliniece pabeigs projektus citās izdevniecībās, un mēs to pacietīgi darījām, bija tā vērts. Pirms darba uzsākšanas, šķiet, gara radniecības nolūkā Gundega Muzikante vēlējās satikties ar teksta autori, tāpēc pagājušajā vasarā pēc Dziesmu svētkiem mēs satikāmies. Vienkāršība un domu dziļums. Interesanta sarunu biedre un teicama bērnu pazinēja. Tā es dažos vārdos raksturotu šo izcilo bērnu grāmatu mākslinieci un multiplikācijas filmu veidotāju, kura šajā vasarā ieguva Baltā Vilka balvu.

Oktobra sākumā tava grāmata „Aušas un tiepšas” pārstāvēs latviešu oriģinālliteratūru bērniem starptautiskajā grāmatu izstādē Frankfurtē, Vācijā.

Kaut iepriekš man nav bijusi sadarbība ar apgādu „Annele”, jutos kā sena un labi ieredzēta izdevniecības paziņa, kuras pirmo piedāvāto darbu uzreiz tik augstu novērtēja un ieguldīja tajā gan sirdi, gan dvēseli. „Aušas un tiepšas”, šķiet, sanākušas ļoti mīļas. Ceļu uz Frankfurti grāmatai nolēma Iluta Moldane – Greiškane, vēl manai grāmatīnai būs jāpošas arī konkursam „Zelta ābele”. Prieks, ka arī citiem no mana darba ir prieks. Rīgā grāmata tiks vērtā vaļā 25. oktobrī Kongresu namā Rīgas Grāmatu svētku ietvaros.

Tu biji Liepkalnes, tagad esi Bebru pamatskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja. Vai tavi skolēni ir arī literāro darbu prototipi?

Nē, mani skolēni nav prototipi, varbūt izmantota kāda skolēnu rakstura īpatnība, atsevišķi vērojumi. Es cenšos tēlot bērnus, kādiem tiem vajadzētu būt. Manā tekstā ir vispārinājumi, vēstījums, ko gribu pateikt.

Tavā skolā iznāk literārās jaunrades žurnāls „Bebrēns”. Kā izdodas ievilināt skolēnus jaunradīšanas likoļos?

Īpaši nevilinu. Tiem, kuros saskatu talantu, neļauju to izniekot. Mudīnu neslinkot, sacerēt un atsūtīt darbus elektroniski. Rosīnu piedalīties visdažādākajos ar literāro jaunradi saistītos konkursos. Slavēju veiksmes. Ir jāpanāk, lai rakstīšana kļūst par paradumu, tad var cerēt ko oriģinālu sagaidīt. Tikko viena 8. klases meitene atsūtīja gan trioletas, gan dzejprozu. Biju sajūsmā. Parādīju dzejas speciālistiem, solīja publicēt presē.

Tavu grāmatu pirmās lasītājas droši vien ir meitas, nu viņām piepulcējies mazdēliņš.

Manas meitas un mazdēliņš pieder pie adresātiem, par kuriem rakstot daudz domāju. Ļoti gribētos, lai viņi dzīvē neuzkāptu uz tiem pašiem grābekļiem. Dzīvošana šai Saulē ir vienkārša, ja dzīvo pēc Visuma likumiem. To mēģinu paust katrā grāmatā. Arī mūsu senči sacerēja tautasdziesmas, lai pateiktu mums priekšā, kā vieglāk, ērtāk, labāk un pareizāk. Bet cik bieži mēs lasām tautasdziesmas? Cik bieži šodienas straujajā laikmetā, kad visu vajag tepat un tūlīt, pieņemam dainu neizmāināmo patiesību: „Pamazām es dzīvoju, Pamazām Dievs palīdz; Pamazām bite nes /Pa vienam ziedīņam”? Mums liekas, ka vienīgi mēs paši esam dzīves noteicēji un svinētāji, bet tā nav un nekad nebūs. Vai to tik grūti saprast un pieņemt?

Mārīte Breikša

Velis un Veliene

Kādā skaistā rītā spīdēja spoža saule. Divi mazi bērni Velis un Veliene nezināja, ko lai iesāk. „Varbūt tu gribi paspēlēties ar suņiem?” Veliene iesaucās. „Nē, bet varbūt tu gribi paspēlēties dambretī?” atbildēja Velis. Meitene Veliene domāja, domāja un izdomāja. „Jā! Es spēlēšu dambretī!” priecīgi atbildēja Veliene. Un mazie, jautrie bērni spēlēja šo sarežģīto, bet interesanto spēli. Viņi spēlēja ilgi, veselas 2 stundas! No sākuma uzvarēja Veliene. „Un atkal tu uzvarēji! Tu labi spēlē dambretī! Apsveicu!” iesaucās Velis. Ilgi spēlējot, arī Velim sāka veikties, arī Velis iemācījās uzvarēt. Abi mazie, jautrie bērni spēlēja dambretī bez apstāšanās.

Katrīna Dudko

Asaris un asara

Reiz makšķernieks makšķerēja, un uz āķa pieķērās asaris. Asari nometa zālītē. Asaris lēkāja pa zālīti, meklēdams ūdeni. Makšķerniekam palika žēl asara. Viņš sāka raudāt, un viena asara uzkrīta asarim. Kopā asaris un asara sāka priecāties. Abiem bija jautri.

Melānija Šmite

Dēls un dēle

Reiz dēls gāja uz diķi peldēties un ķert dēles. Reiz kāda dēle sadusmojās un iekoda dēlam kājā. Dēls sāka blaut. Visas dēles pārbijās un aizmuka. Kodums

Pāru pasakas

(šīs pasakas tagadējie septītie sacerēja sākumskolā)

bija dēles garumā un platumā. Dēlam ielika vārdu Dēle līdz tam laikam, kamēr pušums būs sadzījis, jo viņam bija slihta atmiņa un viņš bez atmiņas neatcerētos, ka tas pušums ir jāapkopj.

Edīte Alekse

Olis un ola

Krūmos pie ceļa malas bija ligzda. Ligzdā - ola. Pie olas pieripoja olis un jautāja: „Kā tevi sauc?” „Mani sauc ola!” saka ola.

„Un tevi?” jautā ola. „Mani sauc olis!” saka apaļais akmentiņš. Tā viņi viens otru iepazīna un kļūva par draugiem. Tad ola jautā olim: „Parādīsi, kur ir tava māja?” „Labi!” saka olis.

„Tepat, pie krūmiem, mazā bedrītē!” viņš atbild uz olas jautājumu.

„Tas gan ir labi!” saka ola, „Es tevi varēšu katru dienu apciemot un tu mani, jo mums ir tuvu mājas!” Tā viņi katru dienu apciemoja viens otru.

Tad pienāca diena, kad ola, kas drīz vairs nebūs ola, olim bēdīgi teica ko svarīgu: „Oli, es drīz vairs nebūšu ola!”

„Kādēļ tu nebūsi vairs ola? Ar tevi viss taču ir kārtībā!” uztraucies saka olis.

„Es izšķīlšos un būšu putns,” saka ola.

„Cik žēl, mums vairs nebūs līdzīgi vārdi. Tu būsi putns un es olis.”

Tad pienāca diena, kad ola izšķīlās un kļuva par skaistu putnu.

„Cik tu esi skaista!” iesaucās olis, „tagad tu vairs neesi ola, bet skaists putns!”

„Bet vai mēs varam būt vēl draugi?” uztraucās olis. „Nu, bet protams!” saka putns.

Tā viņi palika draugi uz mūžu.

Ance Ludborža

Kā radās otra puse

Reiz dzīvoja olis, kas meklēja oli. Olis aizriepoja pie koka. Tur bija ole.

Olis prasīja: „Būsi mana otra puse?”

Ole atbildēja: „Jā!”

Un olis atrada sev otru pusi. Viņi dzīvoja laimīgi līdz mūža galam.

Sergejs Jegorskijs

Krēsls un krēsla

Pēc cilvēku nostāstiem, mežā, kur mēs parasti ejam sēņot un ogot, notiek divainas lietas. Kad iestājas krēsla, meža vidū parādās krēsls, viņš ir no tīra zelta, bet cilvēki nedrīkst tam pieskarties, jo tad krēsls uzsēdina sev vīrsū cilvēku un auļo kā vērsis, kamēr cilvēks nomirst. Es tādām blēņām neticu, jo nekad to pats neesmu redzējis. Šo stāstu cilvēki nosauca “Krēslas stunda”.

Jānis Serovs

Dubultnieks

Reiz dzīvoja kāda pasaka, kurai nebija dubultnieka. Pasaka redzēja, ka visiem ir dubultnieki, piemēram, loms - loma, sils - sile.

Bet tikai šai pasakai nebija dubultnieka. Viņa domāja, domāja un izdomāja, un tā doma bija šāda: “Pasaka-asaka”.

Monta Purviņa

Pasaka Kasaka

Reiz dzīvoja pasaka. Viņa sauca Asaka. Pasaka gribēja sev draugu. Viņa nevarēja atrast sev to. Nākamajā diena Asaka izdomāja savu draugu Kasaka. Sanāca kopā Asaka Kasaka.

Jānis Kalniņš

Dzejoļi par rudenī

Riekstus vāvere gatava vākt.
Un lācis gulēt ir gatavs? Jā!
Dienas kļūst īsākas un naktis garākas.
Eži, lāči, āpši arī gulēt sāk.
Nāk jau ziema tuvumā,
Sīki gājputni lido prom.

Jurgis Zommers, 3. klase

Monika Purviņa 9.kl.

Ragana iet pa auksto ūdeni,
Un ūdens pilītes līst.
Drīz ziema nāks,
Ezera ūdens ir auksts,
Nav vairs vasaras siltuma.
Saulīte slēpjas.

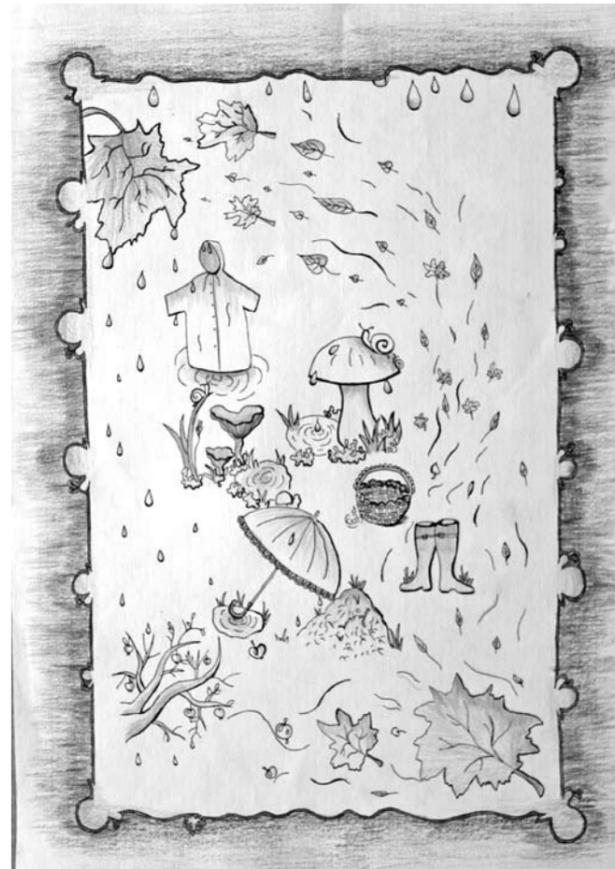
Estere Margareta Roth, 3.klase

Niks Grīnbergs 9.kl.

Rudens atnācis un sācis krāsot lapas,
Uzkrāsoja kļavu, ozolu, liepu un vēl citus kokus.
Dienā krāsotājs sēž kokā un met lapas zemē,
Es tikai domāju viņu ieraudzīt,
bet viņš aizlec uz citu zaru.
Sācis jaunās lapas krāsot.

Aleksandra Vihtodenko, 3.klase

Melānija Šmite 7.kl.

Zēns ar ziliem matiem

Reiz bija zēns, kas dzīvoja parastā ģimenē, parastā mājā. Mācījās parastā skolā, un viņam bija parasti draugi. Bet viņš pats bija tik neparasts! Viņam bija zili mati kā debesis vakarpusē, zaļganais acis un mazs degutiņš. Zēnu sauca Toms.

Kādu dienu, kad Toms gāja uz skolu, viņš sajuta sevī dīvainu trauksmi, it kā būtu ļoti izsalcis, bet brokastis gan bija paēdis. Viņš nebija izsalcis! Viņam nāca miegs. Tajā pašā dienā visa viņa dzīve mainījās, pilsēta kļuva zila un visapkārt bija dūmi, smaržīgi dūmi. Toms nodomāja, kas būtu, ja viņš izsauktu gultu uz skolu? Un tad notika brīnums. Skolā parādījās gulta. Toms domāja, ka viņš sapņo, bet - nē, tā bija realitāte. Zēns vēlējās ēdienu, saldumus un TV, lai nenotiek stundas un lai visas grāmatas pārvēršas par naudu, ko viņš varētu iztērēt saldumos. Tas viss acumirkļi piepildījās. Toms saprata, ka viņš vienīgais to spēj. Puisēns spēja arī lasīt cilvēku domas un apstādināt laiku. Tā viņš dzīvoja līdz Ziemassvētkiem, kad saprata, ka vēlas ģimeni, dāvanas, bet īstas dāvanas, no sirds, nevis tādas, kas mistiski parādītos acu priekšā.

Toms aizgāja uz savu māju. Viņš ieraudzīja ko neticamu - mammu, kas mazgāja brokastu traukus, tēti, kas gatavojās uz darbu, un brāli, kas spēlējis ar rotaļu mašīnīti. Izrādījās, ka tā bija tā pati diena, kad Toms gāja uz skolu un jutās izsalcis, bet viņam nāca miegs. Jā, tā arī bija, ka zēnam ļoti nāca miegs. Viņš bija aizmidzis matemātikas stundā. Pēc tam Tomu aizsūtīja mājās.

Gunita Rasa, 7. klase

Pasaka par Somu

Reiz dzīvoja Soma ar savu saimnieci Sofiju. Viņas abas bija ļoti dzīvespriecīgas un laimīgas. Soma bija gaiši zaļā krāsā, jo tā bija Sofijas mīļākā krāsa. Meitenei bija skaisti, gari, melni mati, melni kā ogles. Soma meitenei bija kopš 5 gadu vecuma.

"Kad tu iesi skolā?" jautāja Soma. "Drīz. Tagad vēl eju bērnudārzā un tev jānes tikai rotaļlietas, bet, kad iešu skolā, tev būs jānes grāmatas," paskaidroja Sofija.

Pagāja daži gadi, un meitene sāka iet skolā. "Soma, ir pienācis tas laiks, kad tev jānes grāmatas," teica jaunā skolniece. "Urrā!" priecājās Soma. Sofija un Soma kopā bija piedzīvojušas daudz ko interesantu - gājušas ekspedīcijās, braukušas ceļojumos. Soma meitenei bija kā labākais draugs.

Pienāca diena, kad Somai bija smagi. "Kāpēc man jānes tik daudz grāmatu?" viņa jautāja Sofijai. "Tāpēc, ka man daudz jāmacās," atbildēja meitene. "Laiks skrien kā vējš... Nesen man liki nest rotaļlietas, bet tagad jau grāmatas. Es biju iedomājusies, ka tās nest nav tik grūti!" prātoja Soma.

Gāja dienas, gadi. Bet Somai un Sofijai tik un tā kopā bija jautri. Meitene mācās jau 8.klasē, bet soma viņai tā pati. Kādu dienu meitene bija noskumusi. "Sofij, kāpēc tu pēdējā laikā esi tik drūma? Kas noticis?" interesējās Soma. "Esmu tik nogurusi no skolas! Gribu atpakaļ tās dienas, kad mēs abas divatā staigājām pa pļavām, mežiem un kad viss likās tik skaists..." bēdējās meitene. "Sofija, pietiek bēdāties - sestdien iesim pastaigāties. Kā bērni - tu, es un daba," mierināja Soma.

Pienāca sestdiena un viņas devās ceļā. "Re, kur mūsu bērniības koks!" ieejot pļavā, teica Soma. "Uzkāpsim tajā!" Viņas uzkāpa pašā

koka galotnē, un Sofija teica: "Viss ir tikpat skaists, kā es to atceros no bērniības!" Pēc tam viņas iegāja mežā. "Paskat, mūsu taciņa!" priecājās Soma. "Jā, es atceros, kā mēs te staigājām..." noteica meitene un gāja tālāk. Abas satika briedi Rūdi. "Kas jūs esat?" viņš vaicāja. "Rūdi, vai tad tu mūs neatceries? Es esmu Soma, viņa ir Sofija!" Soma briedim atgādināja. "Sofija? Tā tiešām esi tu? Nemaz nepazinu! Tā izaugusi!" brīnījās Rūdis. "ā, tā esmu es. Tu arī esi tik liels! Tavi ragi kā sudraba svečturi!" priecājās meitene. Soma un Sofija vēl kādu brīdi runāja ar Rūdi un tad gāja tālāk. Viņas atnāca mājās, un meitene teica: "Šī diena bija tik brīnišķīga!"

Gadi gāja uz priekšu. Sofija kļuva pilngadīga. Viņai bija jāstrādā un par somu meitene pavisam aizmirs. Kādu dienu, kad Sofija atnāca mājās no darba, Soma jautāja: "Kas notiek? Kāpēc tu par mani esi aizmirsusi?" "Piedod, bet man tagad ir darbs un es to nevaru pamest. Man ir jāstrādā. Esmu ļoti nogurusi un darbā man nevajag mugursomu," Sofija paskaidroja. "Tā tad tev mani nevajag?" Soma bēdīgi vaicāja. "Tā sanāk..."

Pagāja vēl vairāki gadi, meitenei bija pašai sava māja un draugs. Sofija ar draugu apprecējās, un meitene ar garajiem, ogļu melnajiem matiem Somu pavisam aizmirs. Varētu teikt, ka viņa to aizmirska kā nebijušu. Soma bija veca, nopļūsusi. Un kas ar to notika? Viņa nonāca lielajā, zaļajā miskastē...

Ance Ludborža, 7. klase

Monta Kurzemiece 9. kl.

Mājas atslēga un Sētas atslēga

Reiz dzīvoja Mājas atslēga, kura bija skaista, tīra un spīdīga. Viņai ļoti gribējās greznoties. Un diezgan bieži mājas saimniekiem patika atslēgas piekariņus mainīt. Vasarā tos lika ar spīdumiem, un atslēga bija lepna. Mājas atslēgai patika lielīties citām atslēgām. Ziemā pie tām karināja klāt luksturšus, lai naktīs varētu atrast. Ja nebūtu luksturīša, atslēga nevarētu atrast mājiņu. Mājas atslēga bija īsta modes dāma.

Turpat netālu dzīvoja vēl viena atslēga. Tā piederēja tiem pašiem saimniekiem. Tā bija Sētas atslēga. Viņa nebija tik spoža, bija mazliet sarūsējusi. Arī piekariņš tai bija pazudis. Atslēga dzīvoja viena savā tukšajā atslēgas caurumā. Viņai bija skumji. Atslēgai likās, ka visi to ir pametuši, un saimniekiem ir vajadzīga tikai Mājas atslēga.

Atslēgu saimnieki kādā dienā gāja uz darbu, vārtnis aizslēdza ciet. Sētas atslēgai kļuva skumji un viņa nolēma meklēt citus saimniekus. Tā izlēca no atslēgas cauruma ārā. Viņa netika nekur tālāk, jo iestīga zālē. Kadsaimnieki ieradās mājās, viņi nobijās, kur ir pazudusi atslēga. To meklēja ilgi jo ilgi.

Kad atslēgu atrada, viņi bija laimīgi. Saimnieki saudzēja Sētas atslēgu un vienmēr izņēma to no slēdzenes. Viņi nopirka tai skaistu piekariņu, lai atslēgu vienmēr varētu pamanīt. Tā Sētas atslēga saprata, ka arī viņai ir liela nozīme saimnieku dzīvē.

Katrīna Dudko, 7. klase

Auto pasaka

Reiz dzīvoja divi brāļi. Vienu sauca Porsche, viņš bija mazs, bet jaudīgs, spīdīgs, ar spoziem luksturiem un ar neizsākami jauku motora skaņu.

Otrs brālis bija Porsche 911. Viņš arī nebija no lielajām mašīnām. Tā bija melna ar baltam svītrām pāri motora pārsegam, ar ovaļveida luksturiem, ādas salonu. Skaņa bija tādi pati kā brālim - neiedomājami jauka.

Kādu dienu Porsche domāja, kurš no abiem ir ātrāks. Tad viņš ieminējās brālim: „Klau! Mēs varētu sarīkot ātrumsacīkstes!” Tā nu viņi vienu dienu sarīkoja sacensības. Trases garums bija 1km. Abi brāļi rūcināja motorus un iesildīja riepas. Noskanēja starta signāls, un viņi šāvās kā bulta uz finišu. Dūmi kūpēja, un pēkšņi Porsche saslīdēja pakaļējā riepa, tas apmeta vairākus kūleņus un ielidoja stabā. Bet brālis tūlīt apstājās un aizvilka viņu uz servisu. Pēc pāris mēnešiem Porsche no tā izbrauca. Viņam bija jaunas, spīdīgas detaļas, jauni logi un virsbūve, jauns turbo kompresors.

Pēc dažiem mēnešiem brāļi atkal sarīkoja sacīkstes un finišēja abi vienlaicīgi. No tā brīža viņi sacentās tikai ar citām mašīnām. Bet kādu dienu, kad notika sacīkstes, ieradās Ford Mustang GT, un Porsche 911 turbo ar to sacentās. Un Mustangs viņam ietriecās aizmugurējā spārnā, bet nekas nenotika, Porsche turpināja sacīkstes, un pēc tām viņi devas uz garāžu iedzert eļļu.

Pēc pāris dienām viņi jau bija pieteikušies „Stretrace” komandā un piedalījās sacīkstēs.

Armands Maslovskis, 7. klase

No šā gada 9.līdz 16.septembrim Grieķijā, Volosā, pārstāvēt Vidzemes Tūrisma asociāciju (Ērgļu novada pašvaldība ir šīs organizācijas locekle) piedalījies projekta „CHARTS” noslēguma konferencē „Kultūrvēsturiskā mantojuma piesaiste tūrisma ilgtspējīgai attīstībai”. Līdz ar to noslēdzās divus ar pusi gadus ilgušais starptautiskais projekts, kura tēma bija “Kultūrvēsturiskā mantojuma plašāka iesaiste reģionu tūrisma attīstībā”.

Sākumā apmeklētājiem Atēnās un populārāko pilsētas tūrisma galamērķi - Akropoli, kur gida pavadībā uzzinājām daudz par šī objekta vēsturi. Pēc tam devāmies uz piecus gadus veco Akropoles muzeju, kas ir ļoti moderns, ar brīnišķīgu ekspozīciju. Šo muzeju apmeklēja vidēji 3000 apmeklētāju dienā, un 2014.gada 20.jūnijā, muzeja piektajā gadadienā, to bija apmeklējuši jau vairāk nekā 6,5 miljoni viesu, pie tam, katrs ceturtais to darījis divas vai vairākas reizes šajos gados (muzeja vadības dati). Vakarā tikāmies ar GTO (Greek National Tourism Organisation) vadību un sarunu laikā viens no interesantākajiem faktiem, ko uzzinājām, bija - Grieķijas populārākais tūrisma galamērķis ir salas, pēc tam tikai kultūrvēsturiskais mantojums (piemēram, Akropole).

Tālāk Volosā norisinājās konference „Kultūrvēsturiskā mantojuma piesaiste tūrisma ilgtspējīgai attīstībai”, kuras sākumā teicu uzrunu Latvijas deleģācijas vārdā. Vēlāk noritēja darbs četras paralēlās sesijās, no kurām katra sastāvēja no trim atsevišķām tēmu prezentācijām un diskusijām. Piedalījies Bulgārijas dienvidaustrumu reģiona vietējo pašvaldību apvienības (USERLA) prezentācijā un diskusijā „Efektīva sadarbība” par sadarbības veidošanu un uzlabošanu tūrisma galamērķos starp kultūras un tūrisma organizācijām, un pašvaldībām, par publiskā, privātā un brīvprātīgā ar tūrisma saistītā sektora sadarbību, ka arī par starptautisko sadarbību

Projekta „CHARTS” noslēguma konferencē

tūrisma nozares ilgtspējīgai attīstībai. Tālāk apmeklēja Vidzemes Tūrisma asociācijas prezentāciju un diskusiju „Apmeklētāju (tūristu) informēšana” par uzlabotām un modernizētām informēšanas metodēm, izmantojot Info centrus un Info-kioskus, IKT aplikācijas, video materiālus, jaunus mediju rīkus, 3D animācijas, radošas inovācijas sociālo tīklu un web aplikāciju pielietojānā. Ļoti interesanta bija Grieķijas *South Pelion* pašvaldības prezentācija „Dzelzceļa mantojums”, kuras tēma bija par tvaiku dzelzceļu mantojuma saglabāšanu un iesaisti kultūrtūrisma, par sadarbības veidošanu starp leģendāro dzelzceļu apsaimniekotājiem, par vēsturisko dzelzceļu kā industriālā mantojuma atjaunošanu, saglabāšanu un popularizēšanu. Tieši šīs pašvaldības pārstāvis ir piedalījies Gulbenes bānīša atjaunošanā. Pēdējā apmeklētā prezentācija bija Itālijas Veneto reģiona prezentācija „Riteņbraukšana tūristiem” par velotūrisma kultūrtūrisma galamērķos kā augstas mobilitātes iespēju, dažādu institūciju sadarbības shēmu velosipēdu īres nodrošināšanai, par veloceliņiem kā kultūrtūrisma elementiem, par velotūrisma kā videi draudzīgu un ilgtspējīgu tūrisma veidu, par velotūrisma kombinēšanas iespējām ar kājāmgājēju takām, zirgu izjādes celiņiem, kalnu takām.

Pirmās dienas noslēgumā notika „CHARTS” balvas pasniegšana, kuras vērtēšanas komisijā pārstāvēju VTA. Par otro vietu balvu saņēma Limbažu novada pašvaldības projektu “Limbaži. Step by step to wards culture tourism destination”.

Konferences otrajā dienā tēma bija „Kultūras tūrisms Eiropā”, kur runātāji uzstājās ar vispārīgiem un statistiskiem apskatiem par esošo situāciju un tuvāko nākotnes redzējumu šajā sfērā. Tad sekoja visu 12 projekta dalībnieku prezentāciju

(„labo prakšu”) īsa analīze. Konference noslēdzās ar paneldiskusiju „Projekta rezultātu kapitalizācija un ieviešana 2014. - 2020. gadu periodā”, tās beigās tika pieņemta Harta par „Kultūrvēsturiskais mantojums kā pievienotā vērtība reģionu ilgtspējīgai tūrisma plānīem”.

Pārējās dienas Volosā bija veltītas kultūrvēsturiskā mantojuma objektu apskatei. Devāmies izbraucienā ar Volosas industriāli kultūrvēsturisko mantojumu - atjaunoto bānīti - pa šaurāko sliežu ceļu Eiropā. Šis dzelzceļš darbojās no 1895.līdz 1971.gadam un tam bija liela loma pilsētas attīstībā. Tas bija kopumā 29 kilometru garš. Pašreiz atjaunoti 15 kilometri no šīs līnijas, kas savieno divas stacijas augstu Peliona kalnā, kurā, kā leģendas vēsta, var sastapt kentaurus. Vēl apskatījām laivas “Argo” modeli pie Volosas promenādes piestātnes, ar kuru saskaņā ar senām grieķu leģendām ceļā pēc zelta aunādas devās argonauti. Apskatījām ļoti senu

grieķu apmetni, kurā veikti arheoloģiskie izrakumi, tā ir iekļauta UNESCO mantojuma sarakstā, apmeklētājiem arī nesen modernizēto pilsētas vēstures un arheoloģijas muzeju. Visbeidzot apskatījām Svētās Meteoras klostera pilsētu, kas izvietota uz milzīgām, iespaidīgām klintīm. Vairāki klosteri uzbūvēti klinšu galos un ir praktiski nepieejami. Tikai daži no klosteriem ir atvērti tūristiem, uz kuriem jānodas pa šaurām, stāvām trepēm.

Kopumā iepazināmies ar bagāto kultūrvēsturisko mantojumu Tesālijas reģionā un pārliecinājāmies, ka tas tiešām dod pievienoto vērtību tūrisma galamērķim, kamēr galvenais tūristu pievilināšanas elements ir un paliek daudzās pludmales un atpūtas vietas pie brīnišķīgās Egejas jūras.

Guntars Velcis,

Ērgļu novada domes priekšsēdētājs
Foto no G.Velča personīgā arhīva

Ģimenes dārziņš – pagātnes palieka vai nākotnes iespēja?

3. septembrī piedalījies seminārā “21. gadsimta ģimenes dārziņi Eiropā - un Latvijā”, kas tika rīkots projekta “Ģimenes dārziņi Eiropas pilsētās - iespējas un izaicinājumi” 4. konferences ietvaros. Projektā iesaistījās 30 valstis un gūta interesanta pieredze. Katrā valstī pieeja dārziņu apsaimniekošanā ir atšķirīga.

Lisabonā (Portugāle) dārziņu teritorija tiek ierīkota kā atpūtas un izklaides vieta ar veloceliņiem, kafijas dzeršanas terasēm, bērnu rotaļu laukumiem, sporta laukumiem, ūdens ņemšanas vietām - un tam visam pa vidu ģimenes dārziņi. Vienreiz gadā tiek rīkots megapiņniks, kurā dārziņu lietotāji piedalās ar savu produkciju.

Londonā ir tā saucamie urbānie dārzi - dārzenus audzē plastikāta traukos vai maisos uz jumtiem, uz balkoniem, terasēs. Tiek iedalīta zeme dārziņu ierīkošanai bezpajumtniekiem. Arī pie mums Latvijā, arī Ērgļu novadā bezdarbnieki un trūcīgie iedzīvotāji varētu vairāk censties paši izaudzēt dārzenus. Diemžēl pārāk ierasts ir saņemt sociālo palīdzību par velti, nevis strādāt savā dārziņā.

Ģimenes dārziņš ir ne tikai atspaidis ģimenes budžetā, bet arvien vairāk tas kļūst par rekreācijas un brīvā laika pavadīšanas vietu, tas pilda arī sociālo funkciju - tā ir vieta, kur satikties, parunāties. Te varu piebilst, ka arī Ērgļu novadā tāda iespēja pastāv. Jūs varat iznomāt zemi un ierīkot savai ģimenei atpūtas vietu ar soliņiem, galdiņiem, rotaļu laukumiņu bērniem u.c. elementiem. Protams, ne vienmēr tas būs iespējams tiešā dzīvesvietas tuvumā. Atzinīgi vērtēju daudzdzīvokļu māju Cēsu ielā 4 un 6 iedzīvotāju dārziņu apsaimniekotāja Gunāra Neimaņa ieguldījumu teritorijas sakopšanā - vienmēr nopļauta zāle starp dārziņiem, ierīkota atpūtas vieta, padziļināts un sakopts dīķis.

Ģimenes dārziņu lietotājus parasti satrauc neskaidrā nākotne, jo mazdārziņiem pašreiz Latvijā (un arī daudzās citās valstīs) ir pagaidu zemes izmantošanas statuss. Pārsvārā pilsētās un ciemos zeme paredzēta apbūvei. Dārziņu kooperatīvi dažviet cīnās pret šo apbūvi un pat gūst sev labvēlīgus rezultātus. Iespējams, nākotnē ģimenes dārziņiem būs piešķirta lielāka nozīme.

Ērgļu novadā uz pašvaldības vārda ir reģistrēti zemesgrāmatā vairāki zemes gabali, kas tiek izmantoti mazdārziņiem, bet teritorijas plānojumā paredzēti apbūvei. Protams, apbūvei tiks nodotas vispirms tās teritorijas, kur ir problēmas ar dārziņu kārtīgu apsaimniekošanu, bet īpaši rūpīgi sakoptās teritorijas, kas priecē arī garāmgājējus, tagad, kad zemes reforma beidzas, tiks saglabātas iespējami ilgi, cik tas būs nepieciešams pašiem apsaimniekotājiem.

Savdabīgs bija LU Ģeogrāfijas un zemes zinātņu fakultātes profesora Pēteris Šķiņķa referāts. Savu referātu viņš sāka ar paziņojumu, ka dārzs ir viņa bērības trauma. Varbūt citiem arī tā ir? Pēc tam viņš runāja par dārzu nelegālajām būvēm, kas ir sastikētas visneiedomājamākajos veidos. Viņš uzsvēra, ka sabiedrībā tiek ģenerēts uzskats, ka tas ir neglīti. Taču viņš to nosauca par avangarda mākslu, vajadzību cilvēkam izpausties, telpas personalizāciju, rādīja patiesām saistošām fotogrāfijām. Varbūt mums pašvaldībā arī uz to jāpaskatās no citas puses?

Diskusiju laikā izvirzījās jautājums par lielpilsētās audzēto dārzenu ķīmisko sastāvu. Diemžēl projekta laikā tam netika pievērsta uzmanība un nekādi pētījumi netika veikti. Kur dārzeni vairāk piesārņoti - lielās dārzniecībās, kur pielieto augstas minerālmēsļu devas, ķīmikālijas slimību, kukaiņu, nezāļu apkarošanai, vai mazdārziņos, kas atrodas ielu tuvumā, kur augi uzņem automašīnu izplūdes gāzēs esošās kaitīgās vielas - tas ir vēl nenoskaidrots jautājums. Tomēr pašu izaudzētai produkcijai ir pavisam cita garša un tāpēc visus uz to aicinā.

Emma Cera, vides pārvaldības un teritorijas plānošanas speciāliste

Pirmie Tēvu dienas svētki Ērgļos

14.septembra saulainā un siltā diena visus tētus, vectēvus, onkuļus, krusttēvus un citus pieaugušos ar bērniem pulcēja uz pirmajiem Tēvu dienas svētkiem Ērgļos. Svētku moto bija - „Nāc un piedalies!”.

Pasākums notika Ērgļu centrā pie novada domes ēkas, kur katrs varēja izmēģināt spēkus un prasmes dažādu darbnīču aktivitātēs. Pasākuma galvenais iniciators un idejas autors- triju Ērgļu vidusskolas skolēnu tēvs Aivis Masaļskis uzsvēra, ka sadarbībā ar aktīvo un idejām bagāto Ērgļu vidusskolas skolotāju Antru Grinbergu un Ērgļu bibliotēkas vadītāju Kaivu Bukovsku pavisam īsā laikā tika paveikts fantastiski labs darbs, radot svētkus sev un citiem.

Pasākuma pamatā bija dažādas aktivitātes, kuras veicamas kopā bērnam un pieaugušajam.

Visi dalībnieki vispirms ieklausījās majora Andra Bukovska stāstījumā par militāro ekipējumu, karavīru speciālajām ēdieniem pakām un dažādiem citiem interesantiem faktiem no dienesta ikdienas. Interesanti bija vērot, cik ātri var sagatavot karavīra pusdienas, pēc tam varēja arī tās pagatavot. Viņam aktīvi palīdzēja dēls Mārtiņš un mazdēls Eduards.

Dienas gaitā katra ģimene varēja izvēlēties, cik un kurās darbnīcās pakavēsies ilgāk.

Māris Olte ierādīja spiningošanas knifus, kur ikviens varēja izmēģināt savas prasmes trāpīgā mešanā ar spiningu.

Pie Sergeja Sipčenko notika knažu gatavošana un rakstu iededzināšana koka medaljonos, kuri kā piemiņakratam dalībniekam paliks no šiem svētkiem.

Laine Lapiņa dalījās pieredzē un padomos kaklasaišu siešanā.

To, cik trāpīgi rāda acs, varēja pārbaudīt šaušanā ar gaisa pistoli pie Ivara Budzes.

Sacensībās, kuras vadīja Oļegs Jegorskis, ar divrocī zāģi pēc iespējas īsākā laikā tēvam un bērnam bija jāpāržāģē paprāvs zars.

Pie Mārcis Feldberga dažubrīd veidojās ļoti gara rinda, jo, ja neskaita karavīru ēdienu degustāciju, tad viņam bija „visgaršīgākā” darbnīca, kur tētiem bija jāpabaro savi bērni ar pankūkām. Katram bija jāizcep pankūka, taču tas jādara pēc iespējas meistarīgāk, jo tikai tad, kad pankūka gaisā tika apmesta otrādi un noķerta uz pannas, varēja dabūt klāt arī garšīgu zemeņu ievārtījumu.

Pie Indras Ronas un Antras Grinbergas pulcējās bērni, kuru čaklās rokas uzzīmētājiem tētu siluetei izkrāsoja apģērbu un lielajiem tētu atslēgu saišķiem darināja atslēgu piekariņus no skrūvju uzgriežņiem.

Pēteris Kārklīns militārajā stafetē ģimenēm ierādīja, kā veikli sakārtot patronas, ar gāzmasķi izskriet „bīstamu teritoriju” un ar koka dēlīšu palīdzību pārvarēt „purva” dūksnāju.

Īpašu lielu popularitāti ieguva Ivo Solovjeva un Māra Grinberga „svaigākā tēta” svēšana. Tētiem, stāvot uz svariem, bija jānotur savas atvases klēpī, un tad tika nosvērti tēti ar saviem bērniem, noskaidrojot „ražīgāko” un „svaigāko” tēti. (Pēc šīs disciplīnas rezultātiem varam droši apgalvot, ka pasākumu apmeklēja vairāk nekā 4 tonnas dalībnieku.)

Kā lieliem, tā maziem interesanta bija „Spēka dienai” veltītā pievilksnās disciplīna, kur dažubrīd starp ģimenes locekļiem izvērtās veselīga sacensība, kad cits citu izaicināja, kurš vairāk pievilksies pie pievilksnās stieņa. To modri un godīgi uzraudzīja Andris Milnis un Laimonis Kļaviņš.

Pēc labi padarīta darba visi tika aicināti uz lielo zupas katlu, ko pasākuma laikā, kamēr visi bija aizņemti aktivitātēs, čakli un ar mīlestību vārīja Lorita Solovjeva.

Pasākuma dīdžeja lomā iejutās brāļi Valts un Haralds Masaļski, par vizuālo noformējumu gādāja viņu māsa Monta.

Dienas noslēgumā Aivis par izloloto pasākumu ar gandarījumu varēja teikt: „Ir fantastiski, ka mums Ērgļos ir tik daudz aktīvu un atraktīvu cilvēku, kas ar savu ieguldījumu ļāva citiem izbaudīt vēl nebijušus svētkus Ērgļos un rūpējās par to, lai tie norisinātos kā brīnišķīga atpūtas diena gan dalībniekiem, gan pašiem organizatoriem. Un jau tagad varu teikt, ka aicinām visus nākamgad uz 2.Tēvu dienas svētkiem Ērgļos, kad izmēģināsim vēl daudz citu lietu, ko dara un prot iemācīt saviem bērniem tēti!”

Kaiva Bukovska
Montas Grinbergas foto

Miķeļdienas izstāde - maiņa Jumurdā

Aizritējis ceturtais gads, kad Jumurdā tika aizsākta Miķeļdienas tradīcija veidot rudens labumu izstādi. Katrs gads ir bijis mazliet atšķirīgs gan ražībā, gan devīgumā. Visi izstādes „eksponāti” katru gadu aizceļo uz Ērgļu novada sociālās aprūpes centriem Ērgļos un Sausnējā. Šī vasara bija īpatnēja ar saviem laikapstākļiem, ne visos dārzos raža saauga branga, bet tas nebija traucēklis četrpadsmit Jumurdas un Ērgļu pagasta ģimenēm dalīties savā bagātībā. Paldies par dāsnumu un devīgumu: Smeiļu ģimenei, Velgai Birkenšteinei, Ērikai Purviņai, Marutai Vītoliņai, Annai Sarkanābolai, Ievai Vilnītei, Vijai Dreimanei, Agitai Opincānei, Santai Lasmanei-Radzvilavičai, Aigaram Mednim, Lapsu ģimenei, Lūcijai Lībiete, Maijai Vilnītei! Īpašs paldies radošajai apvienībai: Stellai Rutkai, Vijai Gadiškei un Vinetai Lippei, kuras kopējā sadarbībā izvārīja 10 litrus ābolu - brūkleņu ievārījumu! Sociālo iestāžu virtuves pagrabi un noliktavas papildinājās ar āboliem, sarkanajām bietēm, burkāniem, kāpostiem, ķirbjiem, kabačiem, puraviem, sīpoliem, marinētiem gurķiem un kāpostiem, sulu,

Neliela daļa no izstādei atnestajām veltēm.

kompotu, ziemas salātiem un kazas sieru. Skaistumam - brīnišķīgi ziedošā mārtiņproze. To visu 1. oktobrī kopā ar Jumurdas vokālā ansambļa „Ievziedi” (vadītāja un koncertmeistare Ieva Vilnīte) muzikālajiem sveicieniem nogādājām Ērgļu novada sociālās aprūpes centrā, kur rošīgās saimniecītes kopā ar pušiem un meitenēm visu atvesto palīdzēja sanest telpās.

Lai gan jau otro gadu visi dāsnie ziedotāji bija aicināti arī mainīties ar atnestajām veltēm, tomēr

jāsaka, ka mēs esam ļoti kautrīgi kaut ko ņemt pretī. Tādēļ uz galda katram ziedotājam bija atstāta pārpilnības afirmācija, kuru, ja bija vēlēšanās, varēja paņemt līdzī.

„Esiet veiksmīgi un pārtikuši!” - šī afirmācija lai katram ziedotājam un labās gribas paudējam piepildās visu nākamā gadu!

Tikai tad tu esi patiesi bagāts, ja proti savā mazumiņā dalīties ar citiem...

Pateicībā par jūsu dāsnumu -
Inita Lapsa, kultūras darba organizatore Jumurdas pagasta pārvaldē

Initas Lapsas foto

Jumurdas vokālā ansambļa „Ievziedi” muzikālais sveiciens.

Rudens svētki sociālās aprūpes centrā

Kad vasara atblāzmojas pēdējos saules staros un rudens jau spēj nokrāsot koku lapas, Ērgļu sociālās aprūpes centrā tika svinēti un atzīmēti dažādi svētki.

Kuplā pulkā tika svinēta mūsu mīļās iemītnieces Ainas Apalītes 80 gadu jubileja. Apsveikumi, laba vēlējumi, dziesmas un dejas, krāšņi ziedi un saldi našķi - tā visa bija pārpārēm!

Ar vērienīgu izsoli tika atzīmēti arī latviešu gada auglīgākie svētki - Miķeļi. Izsolē varēja iegādāties dažādus rudens labumus: ābolus, tomātus, ievārījumus, marinētas sēnes un salātus, dārzeņu un augļu sulas, kā arī neiztika bez stiprākiem ogu uzlējumiem. Savā īpašumā varēja iegūt arī no lupatiņām austus grīdas paklājus, par kuriem bija parūpējušies mūsu iemītnieki, čakli griežot un tinoš kamolos auduma gabaliņus. Tos auda mūsu aprūpētāja Ingrida. Uzņēmām ciemiņus no „Kastaņām”, kuri ieradās ar visu čigānmeiteni Ringlu. Arī „Kastaņu” iemītnieki bija čakli gatavojušies un izsolē piedāvāja Voldemāra šūdinātus auduma maisiņus un Intas ceptās gardās vafeles. Šī pēcpusdienā sociālās aprūpes centrā pagāja jautrā un raibā noskaņā, priecīgi čalojot un dziedot dziesmas Ulda Vabuļa pavadībā.

Paldies visiem iemītniekiem, darbiniekiem, Ērgļu ļaudīm, kas izsolei palīdzēja sagādāt ziemas krājumus un citas noderīgas lietas. Paldies čaklajām pavāritēm par gardajām plātismaizēm, cepumiem un aromātisko kafiju. Liels paldies jāsaka Vijai par čakli salasītajām sēnēm un Inārai par pasākuma organizēšanu.

1. oktobrī, Starptautiskajā veco ļaužu dienā, mūsu sociālās aprūpes centra iemītniekus apciemoja Jumurdas pagasta pārstāvji ar bagātīgu rudens ražu, ko bija saziedojuši pagasta ļaudis. Gan Ērgļu, gan „Kastaņu” iemītnieki saka LIELU paldies visiem, kas vairāku gadu garumā sarūpē mūsu aprūpes centram dažādas rudens veltes. Paldies Jumurdas sieviešu vokālajam ansamblim „Ievziedi” par skanīgajām dziesmām! Paldies Initai Lapsai par neizsīkstošo enerģiju, organizējot šādu izstādi-maiņu un rudens ražas nogādāšanu līdz sociālās aprūpes centram!

Lai ikvienam silts, rošīgs un bagātīgs šis krāšņais rudens laiks!

Rīta Ozola, Ērgļu SAC vadītājas p.i.
Ingūnas Jaunozoliņas foto

PII “PIENENĪTE” ZINAS

Iepazīstam Ērgļus

29. septembrī trīs lielākās grupiņas bērni kopā ar skolotājām, auklītēm, sporta skolotāju, medmāsiņu, saimnieku, metodiķi un iestādes vadītāju devās pārgājienā „Pretī zelta rudenim”. Kokiem lapas bija jau iekrāsojušās dažādās krāsās, laiks bija mierīgs, kluss un silts.

Pārgājienu sākām ar atkārtoto, kā jāuzvedas uz ceļa, kā jāšķērso iela, sadedzāties pāros un devāmies uz priekšu. Visi bērni pacietīgi soļoja, nesūdzējās par garo un nogurdinošo ceļu. Pirmais galamērķis bija slimnīcas parks, kur visi varēja paspēlēties bērnu rotaļlaukumā un uzbūvēt milzīgu lapu kaudzi. Tālāk drosmīgi devāmies pāri kustīgajam tiltam. Bērni bija nogurdināti un labprāt vēl ar sporta skolotāju spēlēja dažādas kustību rotaļas. Tad, kad spēki bija izsīkuši, visi varēja atpūsties pie siltas tējas krūzes un siltām desiņām. Uzminiet, kas bērniem pārgājienā patika visvairāk? Kad vēderi bija pilni un kājiņas atpūtušās, lēnā solītī devāmies uz mīlo *bencti*. Man liekas, ka šajā dienā visi bērni labprāt gulēja diendusu.

7. oktobrī pirmsskolas izglītības iestādes „Pienenīte” lielākie bērni apciemoja Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Ērgļu posteni, kur mūs laipni uzņēma posteņa komandieris Uvis Konovalovs un divi braši ugunsdzēsēji - Zigmis Bauže un Arnis Kauliņš. Vīri izstāstīja gan, kā jāuzvedas bērniem ugunsgrēka gadījumā, atkārtoja, uz kādu numuru jāzvana, gan parādīja savu specifisko tērpu, izrādīja ugunsdzēsēju mašīnas un tās aprīkojumu un inventāru, atbildēja uz nopietniem un dažiem ne tik nopietniem jautājumiem. Mēs uzzinājām, ka arī ugunsdzēsējiem dienā ir vairākas nodarības, kur apgūst un atkārtoti zināšanas, iemaņas un uzlabo fizisko formu. Lielākie bērni varēja uzmērīt milzīgos un smagos zābakus, lielo ķiveri. Drosmīgais Jānis Priedītis piemērtāja pat visu ugunsdzēsēja tērpu. Savukārt bērni uzdāvināja

pašu zīmētas grāmatīņas, kur tika attēloti ugunsdzēsēji, ugunsgrēki un ugunsdzēsēju lielās mašīnas.

Izsakām pateicību par sirsnīgo uzņemšanu Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Ērgļu posteņa ugunsdzēsējiem.

Evita Lielupe, metodiķe
Evitas Lielupes foto

Salātu balle “Kastaņās”

18. septembrī SAC “Kastaņās” norisinājās salātu balle, kur rudens bagātību sagatavotos salātus ziemai degustēt ļāva iestādes darbinieku meitenes, arī iemītniekiem pašiem bija radīta iespēja pagatavot salātus.

Pasākuma sākumā iemītnieki bija sarūpējuši mazu priekšnesumu. Tautasdziesmas par rudeni, dārzeņiem un sēnēm skaitīja Inta, Jeļena, Jānis D., Jānis S., Aina. Atsauksme no darbinieku un iemītnieku puses bija apbrīnojami liela. Iestādes pasākumu zālītes galdi pildījās ar salātu bļodām, salātu bija daudz, jautrā gaisotnē tie tika degustēti. Notika balsošana par gardākajiem salātiem, ko bija gatavojuši darbinieki un arī iemītnieki. Īpašu atzinību ieguva puravu salāti, ko tika gatavojuši iemītniece Dina, no darbiniekiem balsošanas rezultātā labākā bija Vija, kuras gatavotās sēnes visiem šķita garšīgākās.

Pasākumā pie mums viesojās ciemiņi no Ērgļu sociālās aprūpes centra, kuri aktīvi piedalījās atjautības konkursā un arī paši uzdeva atjautības uzdevumus un mīklas citiem iemītniekiem.

1. oktobris - Starptautiskā veco ļaužu diena. Kā jau katru gadu, “Kastaņās” tā tika atzīmēta ar ballīti, kuru, kā ierasts, spēlēja muzikants U. Vabulis. Šajā dienā ar pateicības dāvanām pie mums viesojās biedrība “Ģimenes darbnīca”, uzdāvinot iestādei tējas servīzi 60 personām. Esam no sirds pateicīgi par šo dāvanu, tā lieti noderēs mums visiem, tiekoties tematiskajās pēcpusdienās.

Evijas Milleres, sociālās darbinieces, teksts un foto

Ērgļu bibliotēkas ziņas

Novadpētniecības konference

1.un 2. oktobrī Kārļa Ulmaņa piemiņas muzejā „Pikšas” visas Latvijas bibliotekāri tikās novadpētniecības konferencē. Konferencē tika diskutēti par arhīvu, bibliotēku un muzeju sadarbību Latvijas vēsturiskajā, uzsvērtot to nozīmību, bet akcentējot uzmanību uz jaunākajām tendencēm, kas ir saistītas ar materiālu digitalizēšanu un ieviešanu dažādās datubāzēs, kas dod materiālu pieejamību ne tikai lokāli, bet arī globālajā tīmeklī. Konference deva vielu arī pārdomām par šī darba veikšanu, analītiski un kritiski izvērtējot tā nepieciešamību un materiāliem nedublējoties novada bibliotēku un muzeju starpā.

Foto no Kaivas Leibomas personīgā arhīva

Lieliski bija uzzināt par to, kas labs un ievērojams cieniņš notiek citās Latvijas bibliotēkās, ko ir vērts ieviest arī pie mums, un ņemt vērā, ar kādām problēmsituācijām var nākties saskarties ikvienam, strādājot bibliotēku nozarē.

Bērnu, jauniešu, vecāku žūrija 2014!

Bērnu un jauniešu žūrija 2014

Vēl vari paspēt piedalīties lasītveicināšanas programmā „Bērnu, jauniešu, vecāku žūrija 2014”.

Programmas mērķis ir paaugstināt bērnu un jauniešu lasītprasmi, vienlaikus veicinot interesi un prieku par grāmatām un lasīšanu, kā arī popularizēt bibliotēkas pakalpojumu izmantošanu.

Vērtē arī vecāki!

Jau trešo gadu projektā darbojas arī “Vecāku žūrija”. Tas ir lielisks veids vecākiem, kā ar savu piemēru veicināt lasīt un pēc tam apspriest grāmatas ar visu ģimeni.

Lai kļūtu par grāmatu ekspertu, tu:

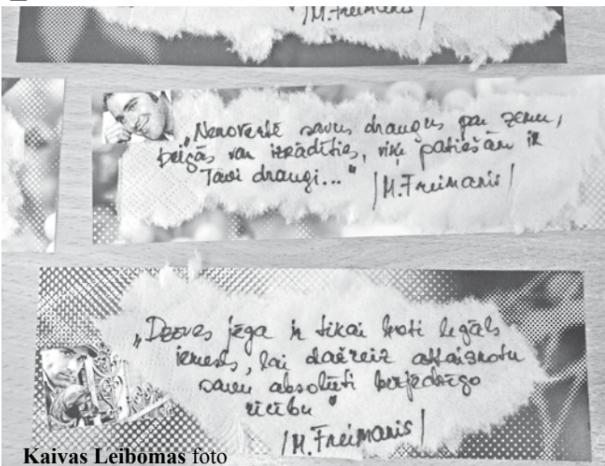
1.solis: nāc uz Ērgļu bibliotēku un jautā pēc žūrijas grāmatām;
2.solis: pierēģistrē tās un izlasi;
3.solis: novērtē tās, aizpildot „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas” anketu;

4.solis: pēc labi padarīta darba (janvāra beigās) nāc uz bibliotēkas rīkoto pasākumu par godu jums, čaklajiem lasītājiem! :) (sekojiet līdzi informācijai)

Lasi, domā, vērtē, izsaki savu viedokli un vienkārši atpūties kopā ar grāmatu!

P.S. Īpaša uzmanība šogad tiks pievērsta žūrijas ekspertiem-tētiem! Projekta rīkotāji sola arī īpašas balvas aktīvajiem tētiem.

Sadarbība ar Ērgļu profesionālo vidusskolu

Kaivas Leibomas foto

Kad septembrī visā Latvijā svin Dzejas dienas, arī Ērgļu Profesionālajā vidusskolā turpinās tradīcija atzīmēt šo dienu.

„Šogad pasākums tika veltīts dzejniekam un mūziķim Mārtiņam Freimanim. Dzejas pēcpusdienas veidošanā piedalījās visi skolas audzēkņi un kursu audzinātāji, jo katram kursam bija jāgatavo mājas darbs „Sajūtas un nemiers, kas mani tirda,” stāsta pasākuma organizatore un vadītāja Inese Maltavniece.

Neizpalika arī iepazīšanās Mārtiņa Freimaņa dzīvi un daiļradi. Par to pastāstīja Ērgļu profesionālās vidusskolas bibliotekāre Diāna Kuzina.

Vēlāk, pārbaudot to, cik daudz zinām vai no jauna uzzinājām par M. Freimanu, Ērgļu bibliotēkas vadītāja Kaiva Bukovska bija sagatavojusi jautājumus viktorīnai „Ko tu zini par Mārtiņu?”. Par katru pareizo atbildi tika saņemta grāmatzīme, kas simboliski identificēja Mārtiņu Freimani ar viņa radītajām atziņām, kas tika uzrakstītas uz salvešu gabaliņiem. (Jo tieši tas bija M. Freimaņa iecienītākais materiāls, uz kura rakstīt iedvesmu brīžos, sēžot kafejnīcā.)

Dzejas pēcpusdienas noslēgumā visi cienājamies ar zaļu tēju un ābolmaizēm. Par to paldies sakām Ērgļu profesionālās vidusskolas viesmīlības skolotājai Ilzei Bukovskai un audzēkņiem.

Literatūras stunda bibliotēkā

Kaivas Leibomas foto

Kādā septembra dienā, kad visa Latvija atzīmē Dzejas dienas, arī Ērgļu vidusskolas 3.klases skolēni ar klases audzinātāju Sandru Stankeviču literatūras stundu, kas bija veltīta Rainim, noturēja īsti literārā gaisotnē, esot Ērgļu bibliotēkā.

Sākumā pārrunājām par Raiņa dzīvi un daiļradi. Visi kopā noskaidrojām, ko zinām un kas vēl jāuzzina par slavēto latviešu dzejnieku.

Katrs skolēns bija iemācījies no galvas kādu Raiņa dzejoli, ko uz bibliotēkā izveidotas improvizētas skatuvītes deklamēja. Pēc tam skolēniem bija iespēja apskatīt, pataustīt un pašķīstīt visas tās daudzās grāmatas, ko Rainis jeb Jānis Pliekšāns ir sarakstījis un iztulkojis.

3.klases un Ērgļu bibliotēkas kopīgā pasākuma noslēgumā skolēniem bija pārsteigums - multfilmas, kas radītas, izmantojot Raiņa dzejoļus. Daži bērni bija dubultpārsteigti, jo dzejoļus, ko nupat bija skatījuši, redzēja ilustrētus multfilmā.

3.klase par Dzejas stundu bibliotēkā:

Jurģis, Elza Agnese, Santa, Samanta, Sanija, Madara atzina: „Man patika multene!”

Beatrise, Anete, Megija L., Daniēla pēc pasākuma teica tā: „Man patika skatīt dzejoli, uzzināt par Raini, skaļties multeni.”

Ieva, Aleksandra, Andrejs, Marta, Elizabete Annamarija, Guna apspriēzoties atzina: „Mums patika, ka visi skatīja dzejoļus.”

Elizabete, Estere Patrīcija stāstīja: „Mums patika apskatīt grāmatas un filmiņas.”

Patrīcija teica: „Man patika, ka varēja apskatīt Raiņa grāmatas un daudz uzzināt par Raini.”

Lūcija novēroja: „Bērniem bija skaisti dzejoļi.”

Rihards teica: „Man patika filmiņa un dāvāna-grāmatzīme.”

Sandra Stankeviča pēc pasākuma dalījās iespaidos: „Viss, ko bibliotekāres bija sagatavojušas, ticis pamanīts un novērtēts. Pasākums izdevās! Liels paldies!”

P.S. Skolēni izvēlētos Raiņa dzejoļus ilustrējuši arī paši un līdz pat novembra beigām šo darbu izstāde ir apskatāma Ērgļu bibliotēkas telpās.

Bibliotekārās stundas

Ērgļu novada skolas un bērnudārza vecākās grupiņas ir aicinātas pieteikt bibliotekārās stundas Ērgļu bibliotēkā, iepriekš vienojoties par tēmu, datumu un laiku.

Kā arī, lai vajadzīgie materiāli ir pieejamāki (kā, piemēram, dažādas enciklopēdijas un citi neizsīdjamie resursi, piemēram, datubāzes, kas pieejamas bibliotēkā bez maksas), iespējams skolotājiem mācību stundas vadīt bibliotēkas telpās (iepriekš par to vienojoties ar bibliotēkas vadītāju).

Atgādinām, ka bibliotēkā bez maksas var izmantot šādas digitālās datu bāzes:

✓ www.letonika.lv

Letonika.lv ir portāls, kurā pieejama enciklopēdiska uzziņu informācija, dažādu nozaru termini, tulkojošās vārdnīcas, unikāli un kvalitatīvi digitālie resursi par Latviju latviešu valodā. Pašlaik portālā iespējams lasīt un meklēt informāciju 10 enciklopēdijās, izmantojot vārdnīcas vairāk nekā 10 tulkošanas virzienos, atsevišķi skatīt attēlus, audio un video ierakstus, meklēt informāciju Latvijas internetā un interneta katalogā.

Letonikas datubāzē atradīsiet informāciju par 16 latviešu klasiķiem un viņu darbus: dzeju, lugas, stāstus, noveles un citu žanru sacerējumus. Publicētie darbi aptver lielu daļu latviešu literatūras klasikas.

✓ www.lursoft.lv

Lursoft laikrakstu datubāze piedāvā Latvijas laikrakstu publikācijas, kas ik dienas tiek papildinātas no jaunākajiem numuriem. Datubāze nodrošina iespēju lasīt publikācijas internetā, kā arī meklēt rakstus pēc vēlamajiem parametriem un iespēju tos komentēt. Laikrakstu arhīvs pieejams pārsvarā no 1994. gada, “Latvijas Vēstnesis” - no 2000. gada.

✓ www.nais.lv

Likumdošanas informācijas sistēma *NAIS* ir datubāze, kas piedāvā pilnu Latvijas normatīvo aktu kopumu, to konsolidētās redakcijas, vēsturi, atsaucē uz likumpakārtotajiem tiesību aktiem un dokumentu meklēšanu pēc vairāk nekā 10 parametriem.

✓ www.filmas.lv

Kā arī tikai bibliotēkā iespējams bez maksas noskatīties filmas no Latvijas filmu kataloga.

Gaidīsim jūs Ērgļu bibliotēkā, kā jau ierasts:

P. 10:00-18:00

O. 10:00-18:00

T. 10:00-18:00

C. 12:00-19:00

Pk. 10:00-18:00

S. 9:00-14:00

Sv. slēgta

Tālruna numurs uzzinām - 64871430

Materiālu sagatavoja Ērgļu bibliotēkas vadītāja
Kaiva Bukovska

Dzejas diena Sausnējā

Septembris ir Dzejas dienu mēnesis, arī Sausnējas pagasta ļaudis šos Dzejas dienu pasākumus var saukt par tradīciju. Šogad Sausnējā pasākums notika 12. septembrī un tā moto bija „Smalks zirnēkļa pavediens rotājas smilgās, auž rudens dvēselē dzejas ilgas...”, jo pārmaiņus dabā arī dvēselei liek sajūsties citādi un domas un izjūtas dzirdēt dzejā.

Ik gadu tiek uzrunāti cilvēki, kas raksta dzeju, un aicināti ar to dalīties. Šoreiz pasākumā savu dzeju lasīja Ligita Fārta un Mirdza Vestfāle, tātad - mūsu pašu cilvēki. Vienu saista dzimtas saknes ar Sausnējas pusi, otru jau daudzus gadus dzīves vieta. Mirdza plašākas publikas priekšā ar saviem dzejoļiem uzstājās pirmo reizi, bet klausītāji bija atsaucīgi, un uztraukums ātri rima. Bieži viņa savus dzejoļus veltī kādam konkrētam cilvēkam vai notikumam. Ieskatam arī kāds Mirdzas dzejolis.

Piektiena 13...

Netici māņiem un skauģiem,
Netici mēlnešiem ļaudīm.
Netici čigāniem sliktiem,
Nebēdz no cilvēkiem piktiem.
Nevēli otram ļaunu,
Atceries vienmēr par kaunu.
Tad arī piektdienā
Datums kad šis -
Būs tev gan miers,
Gan arī cits viss!

Mirdza Vestfāle un Ligita Fārta.

Savukārt Ligitai šī nebija pirmā tikšanās ar sausnējiešiem, arī viņa savus dzejoļus raksta kā veltījumus. Viņa gan savus dzejoļus sauc par rīmēm, bet klausītājiem tāpat tie patika. Atceroties to, nāk prātā kāda tikšanās ar dzejnieci Andu Līci, kura par dažu jauno dzejnieku dzeju saka, ka tie ir teksti un tā īsti tos nesaprot, tātad arī rīmes jāprot rīmēt. Vēl varējām priecāties par Ligitas stāstījumu par Sausnējas muižas īpašniekiem, jo viņas aizraušāns un vaļasprieks ir Sausnējas vēstures izpēte. Pateicoties viņas pētījumiem, tagad zinām, ka Sausnējas vārds minēts rakstos jau pirms 580 gadiem un tas ir 1434. gadā.

Paldies visiem pasākuma apmeklētājiem un uz tikšanos citreiz!

Inga Sausnējas bibliotēkā
Valijas Leles foto

Ausma Rozenberga – pašvaldības sekretāre

Ausma Rozenberga savā ilggadējā darba vietā.

Viņu gribas nosaukt par pagasta īstenu Saimnieci, protams, līdzās Saimniekam (pagasta vecim), ja runājam lauku ļaužu kategorijās. Jo tik zinoša un vieda cilvēka par Ērgļu pagastu un tā dzīvi mūsdienās būtu pagrūti sameklēt. Ausma Rozenberga pilda oficiālu amatu Ērgļu novada pašvaldībā, viņa ir pašvaldības sekretāre jau divdesmit gadus (līdz 2006. gadam Ērgļu pagasta pašvaldības padomes sekretāre). Tas nozīmē, ka viņa nemītīgi tur roku uz visa pagasta dzīves pulsa. Tā tikai izskatās no malas - kas tad tur ko „nesēdēt” pagasta mājā un nerakstīt papīrus. Tikai tuvāk ieskatoties viņas darba ikdienā, atklājas vesela pasaule, kas bieži virspusīgam skatam paslīd garām. Ausmas kundze laipni piekrita atklāt savu ikdienas darbadienu un pastāstīt par saviem pienākumiem, kurus viņa pilda ikdienā.

Kā un kad jūs nokļuvāt Ērgļos?

Ērgļos esmu no 1979. gada, pēc studijām LLU (Latvijas Lauksaimniecības universitāte) Ekonomikas fakultātē ar iegūtu specialitāti ekonomists-organizators. Pirmās darba gaitas kā ekonomistei man bija padomju saimniecībā „Ērgļi” (1979-1990), pēc tam - kadru inspektore Ērgļu patērētāju biedrībā (1990-1994). Mana dzimtā puse ir Līvānu novada Rožupes pagasts, nāku no zemes kopēju ģimenes. Pateicoties saviem vecākiem, esmu mantojusi no viņiem ne vien darba mīlestību, bet arī pamatīgumu, ko viņi man iemācīja - iesāktu padarīt no „A” līdz „Z”. Tas ir arī mans princips. Mani pirmie darba devēji - sovhoza direktors Francis Ušpelis un vēlāk patērētāju biedrības priekšsēdētājs Aivars Kīrsons - palīdzēja man nostiprināt profesionālās iemaņas praktiskajā dzīvē, par ko esmu viņiem pateicīga.

Vai pagasta darbā jums noder iegūtā specialitāte un kā jūs nonācāt pašvaldības pārvaldes darbā?

Jā. Mana specialitāte sastāv it kā no divām daļām: ekonomiste - organizatore. Pirmajos mana darba gados vairāk noderēja pirmā daļa, tagad - pilnībā otrā. Darbu pašvaldībā uzsāku pēc toreizējā pagasta priekšsēdētāja Jāņa Knēziņa uzaicinājuma. 90. gadu sākums bija ļoti trauksmais laiks - nekustamo īpašumu privatizācija. Ērgļos, kā jau lauku pašvaldībā, galvenokārt tā bija zemes reforma.

Pašvaldībā bija ļoti daudz darba visiem speciālistiem. Knēziņa kungs bija vadītājs, kuram bija milzums daudz ideju, bet daudzas tā arī palika idejas līmenī, jo straujais dzīves ritējums ar konkrētiem apstākļiem, situācijām, esošo likumdošanu ieviesa savas korekcijas. Man šis laiks palicis atmiņā ar to, ka pašvaldība uzsāka sadarbību ar Ooststellingverfas pašvaldību Nīderlandē, pirmo sadarbības partneri ārzemēs. Ērgļu cilvēkiem tika atvērtas durvis uz citu pasaules daļu. Šī sadarbība joprojām turpinās.

1997. gadā pašvaldību vēlēšanās par Ērgļu pagasta padomes priekšsēdētāju ievēlēja Guntaru Velci. Kādas izmaiņas notika pašvaldības darbā, kāds ir viņa vadības stils?

Velča kungs par pašvaldības vadītāju ievēlēts jau piekto reizi un ar to Ērgļu novada cilvēki ir novērtējuši viņa darbu. Viņš ir gudrs, mērķtiecīgs novada saimnieks, kurš izmanto ikvienu piedāvāto iespēju piedalīties projektos līdzekļu piesaistei un izmantošanai novada attīstībai. Viņš vienmēr izvērtē darāmo darbu prioritātes pašvaldības līdzekļu tērēšanai, strādā bez pompozitiem saukļiem, netīksminoties par padarīto. Darbiniekiem ļauj strādāt un pieņemt lēmumus patstāvīgi, bet ir prasīgs un stingrs vadītājs.

Jūs strādājat kopā ar Velča kungu jau septiņpadsmit gadus, tas nav mazs laiks. Viņš ir jūsu tiešais priekšnieks. Kas ietilpst jūsu tiešajos darba pienākumos?

Mani pienākumi ir pašvaldības domes darba organizēšana - lēmumu projektu apkopošana, sagatavošana, komiteju un domes sēžu organizēšana, sabiedrības informēšana par pieņemtajiem lēmumiem. Līdztekus šiem pienākumiem nodrošinu pašvaldības darba organizēšanas dokumentācijas izstrādāšanu, koordinēju pašvaldības speciālistu un iestāžu vadītāju sadarbību ar domi, kārtāju pašvaldības administrācijas darbinieku personāllietas.

Izklausās gluži kā mazā Saeima, tikai mazākos apmēros. Vai darbs ar dokumentāciju neliekas vienmuļš un garlaicīgs un vai ir iespējams kāds radošais moments šajā jūsu darbā?

Darbā ar dokumentiem jābūt lielai precizitātei un jāzina likumi, te radošums jeb brīva interpretācija nav pieļaujama. Bet man ir arī darbs ar pašvaldības apmeklētājiem. Man viņiem jāizskaidro lēmumi, kas attiecas uz kādu privātu jautājumu, un tādu ir ne mazums. Atceros kādu gadījumu, kad pie manis ieradās kāda apmeklētāja ar savu dokumentu, ko bija saņēmusi īpašuma jautājumā. Viņa man tā arī teica: „Meit, tu man izstāsti cilvēciskā valodā, kas te rakstīts.” Bieži cilvēks atnāk ar lielu, kā viņam liekas, samilzušu un neatrīsināmu problēmu, bet atliek viņu uzklaustīt un izrunāties un jautājums, ar kuru viņš nācis, vairs nešķiet tik neatrisināms. Man tas ir liels gandarījums, kad varu palīdzēt cilvēkiem ar vārdu, padomu, izskaidrojot situāciju un jautājuma būtību. Mūsu novadā ir brīnišķīgi cilvēki, tie ir mūsu lielā bagātība - par to esmu pārliecinājusies vairākkārtīgi. Mums ir daudz cilvēku, kuri savu darbu dara godprātīgi, ar iniciatīvu, viņi nekautrējas paust savu viedokli, norādot arī uz nepilnībām pašvaldības darbā. Esmu pateicīga liktenim, ka man darba gaitās pašvaldībā līdzās ir bijuši tādi cilvēki kā

skolotāji - Nelliņa Ziedīņa, Jānis Bičevskis, Māriete Breikša, un ir joprojām - Guntars Velcis, doktore Aina Braķe, kultūras darbinieki Sandra Avotiņa, Anna Kuzina, un visi darba kolēģi pašvaldībā - Emma Cera, Iveta Olte u.c.

Vai jums bez tiešā darba ir vēl arī kādi citi sabiedriskie pienākumi?

Tajā laikā, kad vēl bija rakstāmmašīnu periods, nācās strādāt ļoti daudz, bieži vien arī ņemt darbu uz mājām. Kad sākās datoru un interneta ēra, radās lielāks atvieglājums tūri tehniskajā ziņā, bet jautājumu loks jau nesamazinājās, tieši otrādi. No 1999. līdz 2005. gadam veidoju pagasta informatīvo ikmēneša izdevumu „Ērgļu Ziņas”, iznāca 76 numuri. Tajā bija publicēti jaunākie pagasta padomes lēmumi, attīstības plāni, veidoju intervijas ar daudziem interesantiem cilvēkiem gan uz vietas, gan Latvijā, gan arī ar sadarbības partneriem ārzemēs. Pašvaldības izdevumam tapt interesantākam palīdzēja iestāžu un struktūrvienību vadītāji. Man patīk darboties ar jauniešiem. No 2003. gada „Ērgļu Ziņas” papildināja „Skolas Ziņas”. To pirmā redaktore Lelde Gangnuse (Bērziņa) joprojām turpina veidot saturīgas intervijas ar Ērgļu vidusskolas beidzējiem, saucot viņus par SAVĒJIEM.

Esmu pielikusi savu roku arī pagasta mājaslapas veidošanā internetā. Sabiedrības aktivizēšanai radās konkursi „Sakoptākā pagasta sēta” un pašvaldība piedalījās konkursā „Sakoptākais pagasts Latvijā”. Panākumi neizpalika. Mani interesē tūrisma joma, esmu vadījusi pagasta Informācijas centru, arī ekskursijas pa mūsu pagastu. Man ir bijuši vairāki studenti - praktiskanti par kadru un personāla atlasī, tūrisma organizēšanu no mūsu lielākajām augstskolām - Rīgas, Valmieras, Rēzeknes.

Nezinu, vai to visu var nosaukt par sabiedrisko darbu vien. Tā ir tik dziļa un pamatīga ieciešana savā darbā, ka daudzreiz nav nošķirama tā robeža, kur beidzas pienākuma darbs un kur sākas darbs aiz mīlestības. To var izdarīt tikai tāds cilvēks, kuram darbs ir dzīve un dzīve ir darbs. Ausmas kundze, vai jums atliek vēl brīdis arī kādam vaļas priekam?

Mana māmulīte bija liela rokdarbniece. Domāju, ka esmu šo to mantojusi no viņas. Patīk izšūšana ar šujmašīnu, zīda apgleznošana. Kaimiņi saka, ka man ir „zaļie pirkstiņi”, man patīk rušināties pa dārziņu, sevišķi manās tēva mājās, uz kuriem braucu, kad vien ir izdevība. Tur ir mana saņu un bērības laimes zeme, kur šalc manas dzimtas ozoli un kuplo egles. Te mani pavada atmiņas, kur domās satiekos ar saviem mīļajiem tajā saulē, te smeļos spēkus kopā ar tiem, kuri man ir līdzās šodien - mana ģimene.

Ausmas kundze mil arī dzeju, un viena no viņas iecienītākajām dzejniecēm ir Ārija Elksne. Tāpēc mūsu sarunas nobeigumā viņa nolasa dzejoļa rindas:

Es neticu, ka var bez cilvēkiem.

Es vienmēr esmu degusi pēc tiem.

No viņiem visas mana mīža bēdas,

No viņiem nedzēšamas gaismas pēdas.

Ar Ausmu Rozenbergu sarunājās A. Kuzina
Iztes Daugiallo foto

Jaunākās grāmatas Liepkalnes bibliotēkā

Gājputni, uzperējuši un izaudzinājuši jauno paaudzi, izsākuši kārtējo aizceļošanas tūri, bet dabas māte ar savām vēlmēm mudina piepildīt burkas, pagrabus, noliktavas. Arī bibliotēkas krājuma plaukti papildinājušies ar jaunām grāmatām. Te savu mājvietu ieguvušas un ar nepacietību interesentus gaida grāmatas gan bērniem, gan pieaugušajiem. Neliels ieskaits jaunumos.

Bērnu grāmatas:

Ilze Liliāna Muižzemiece “Kaķu meitene” - grāmatas varone Aurēlija 13 gadus dzīvojusi bērnamā, kad viņas draudzeni adoptē kāda ģimene. Pamatot bērnamā, sākas patstāvīgā dzīve, kas ietver negaidītus pavērsienus, satraucošus notikumus, pat briesmas.

Dž. Luīsa “Mēness lācis” - stāsts par zēnu un lāci, kuri ilgojas pēc brīvības, aizkustinošs, pārliecinošs un neaizmirstams stāsts par līdzietību, cerību un drosmi īpaši nelabvēlīgos apstākļos.

R.Dž.Palasio “Brīnums” - 10gadīgais grāmatas varonis, kurš piedzima ar nopietnu sejas defektu, sāks apmeklēt skolu, kur viņš visiem spēkiem pūlēsies, lai pārējie viņu uzskatītu par parastu bērnu.

F.Gregorija “Vētras nesēji” - darbs ar fantastikas pieskaņu.

Lai gan šie darbi rakstīti jaunajai paaudzei, ar tikpat lielu aizrautību tos var lasīt un varoņu pārdzīvojumiem līdzī just arī pieaugušie.

Pieaugušo literatūra:

K.Lekberga “Sludinātājs” - skandināvu detektīvs.

R.Bula “Klusēšanas varā” - romāns, kas balstīts uz patiesiem notikumiem par seksuālu izmantošanu bērībā.

S.Oksanena “Stalīna govīs” - viens no labākajiem darbiem par sieviešu dzīvi aiz “dzelzs priekšvara”.
Z.Kubelka “Ardievu, Vīne, sveika, Parīze” - aizraujošs, ironisks un paties romāns par postošu kašli, mīlestības visspēcību, melienu un cerību.

K.Apškrūma “Dzirdēt ar sirdi” - jaunākais dzejas krājums.

Nozaru literatūra:

A.Bērziņš “Lābie gadi” - autors savā atmiņu grāmatā saistoši stāsta arī par Latvijas vēsturi pūsgadsimta garumā.

A.Liepiņš “Zīmju sargs” - Izsūtījumā dzīves sparū un spēku Arveds Paegle rod senajās latviešu zīmēs, ko, atgriezies no Gulaga, viņš ieauz savās Lielvārdes jostās.

Jura Lorenca grāmatas “Latviešu klaidoņu stāsti” sastādītājs atklāj, kā nomaļās vietās var sastapt interesantus cilvēkus un pavadīt laiku pārdomu vērtās sarunās.

S. Aleksijeviča “Cinka zēni” - autore stāsta par padomju armijas cīņām Afganistānā. Apkopotos stāstus pavēstījuši vairāk kā 100 cilvēki: oficiēri, karavīri, kritušo atraitnes un mātes.

Ar pilnu grāmatu apskatu var iepazīties uz vietas bibliotēkā. Lai grāmatām nekļūtu skumji un garlaicīgi, lai viņas varētu palīcīties un izrādīties ar saviem skaistajiem, jaunajiem vākiem un iepriecināt jūs ar interesantāko saturu, atnāciet, aptaustiet, apskatiet un izvēlieties sev tīkamāko! Tas jums neko nemaksās, patiešām!

Tiekamies bibliotēkā, Dainuvītē

Ērgļu Profesionālās vidusskolas ēdnīca laiku lokos

Mēdz teikt, ka labs cilvēks ir paēdis cilvēks. Lai uzkrātu spēkus darbam un mācībām, svarīgi ir labi paēst. Jau 94 gadus par to gādā šīs skolas ēdnīcas darbinieki.

Ilggadējā skolas darbiniece Aldona Pikure atceras:

„Ērgļu Profesionālās vidusskolas sākums ir 1920. gads Vestienas pilī, savukārt ēdnīcas pirmsākums - Vestienas pils pagraba telpās. Kā jau pēc kara laikā tā bija ļoti vienkārša: ēdamzālē - gari koka galdi un soli, virtuvē - malkas plītis, emaljēti trauki. Ēdināšanu 90 audzēkņiem nodrošināja valsts. No mācību saimniecības saņēma daļu produktu - gaļu, dārzeņus, pienu, olas.

Ēdnīcas darbinieki (no kreisās): kāds ēdnīcas dežurants, pavāre Līvija Aizpure, ēdnīcas vadītāja Daina Landsberga, pavāra palīdzes Alīda Pogule, Biruta Kaļva.

Ēdienkarte bija ļoti vienkārša. Maize tikai tā saucamais „ķieģelītis”. 50. gadu beigās ēdienkarte uzlabojās - parādījās baltmaize, pusdienās komposts u.c.

1960. gadā, pārmākot uz Ērgļiem, ēdināšanas apstākļi ievērojami uzlabojās. Ēdnīcas telpas atradās tagadējā pašvaldības ēkas spārnā, kur

Pēc dažām minūtēm ieradīsies pusdienotāji (jaunā skolas ēdamzālē 1967. gadā).

šobrīd iekārtots mājturības kabinets. Telpas bija mājīgas, izmantoja labākus traukus.

Ciema ēdnīcas vadītāja pārzināja arī skolas virtuvi. Tāpat no mācību saimniecības saņēma piena produktus, olas, gaļu, pārējos produktus - no patērētāju biedrības. Valsts deva līdzekļus - apgādāja audzēkņus ar brīvu uzturu, apģērbu, kopmītni - ar mīksto inventāru.

1967. gada 8. februārī atvēra jauno mācību korpusu Stīlenu kalnā ar plašu ēdnīcu un produktu sagatavošanas telpām. Malkas plītis nomainīja elektriskās.”

Ilgus gadus par ēdnīcas vadītāju strādāja Daina Landsberga jeb kā viņu vēlāk iesauca - Dainas tante, kas šajā amatā bija no 1960. līdz 1984. gadam. Skolas ēdnīca tai laikā bija Ērgļu Patērētāju biedrības pakļautībā.

Viņa vienlaikus veica gan ēdnīcas vadītājas, gan noliktavas pārzines, gan kalkulatores pienākumus, tāpēc darba diena bieži vien ieilga.

Dainas tante atceras, ka sākotnēji trīsreizējai ēdināšanai bija paredzēta tikai 71 kapeika. Ēdienu gatavošanā izmantoja lētās desas, gaļa bija deficīts, tāpēc ēdienu bieži gatavoja arī no plaušām. Speciāli skolai pienotavā gatavoja vājpiena biezeni.

Ēdienkarte tika sastādīta mēnesim, vajadzēja iekļauties ne tikai

noteiktajā summā, bet arī nodrošināt nepieciešamo uzturvielu un kaloriju daudzumu, visus aprēķinus veica ar skaitļflīkām, ar tā saucamo „Fenikss”, mehāniskā skaitļojamā mašīna, ko bija ļoti grūti iegādāties. Vēlāk parādījās arī mehāniskais kases aparāts.

Ēdnīcas sanitāro stāvokli un ēdienkartes bieži kontrolēja Sanitāri epidemioloģiskās stacijas (SES) inspektori. Vispirms pārbaudīja ēdienkartes, tikai pēc tam sanitāro stāvokli. Tolaik SES pārbaudes bija ļoti stingras, nācās maksāt arī sodus. Dainas tante atceras, ka kādreiz darba steigā gaļas sadales blūķis nav bijis apkaisīts ar sāli, tādēļ uzreiz nācies samaksāt soda naudu.

No 1984. līdz 1992. gadam Daina Landsberga strādāja skolas bufetē. Tajā laikā bufetē varēja nopirkt dažādus kulinārijas izstrādājumus kā, piemēram, rasolu, cepešus, sveramo saldējumu, smalkmaizītes. Dainas tante atceras, ka tolaik kanēļmaizītes maksāja tikai 5 kapeikas, tāpēc pieprasījums bija milzīgs, maizītes tika izķertas vienā mirklī, bieži vien skolas darbinieki palika tukšā. Tālākās darba gaitas Dainai ritēja kā virtuves strādnieci ēdnīcā, kur viņa ne tikai mizoja dārzeņus un mazgāja traukus un grīdas, bet arī pārstrādāja skolas fermā iegūto pienu: grieza pienu, sildīja biezeni, kūla sviestu un sēja sieru.

Tajā laikā nebija tādas dienas, kad ēdienkartē nebūtu kāds no piena produktiem - piens, krējums, biezpiens vai putukrējums. To, ko nevarēja izlietot skolas vajadzībām, varēja nopirkt ne tikai skolas darbinieki, bet arī pārējie ērgļenieši.

1992. gadā ēdnīca pārgāja skolas pakļautībā. Kopš šī laika ēdnīcas darbā ļoti daudz kas mainījies. Bija periods, kad pilnībā skolas mācību saimniecība apgādāja ēdnīcu ar visu nepieciešamo - dārzeņiem, pienu, piena produktiem un gaļu. Ēdnīcas kolektīvs kopā ar audzēkņiem marinēja gurķus, konservēja burkānus, skābēja kāpostus, lasīja meža ogas un vārīja ievārijumus.

Par to, kā ēdnīca strādā šobrīd, var pārliecināties ne tikai skolas audzēkņi un darbinieki, bet arī jebkurš Ērgļu iedzīvotājs un viesis. Katru darba dienu piedāvājam gardas malītes par ļoti adekvātu cenu un arī patīkamu atmosfēru. Ēdienu un kulinārijas izstrādājumus var iegādāties arī līdzņemšanai.

Izē Tālmāne, ēdnīcas vadītāja no 2012. gada
Foto no Ērgļu profesionālās skolas arhīva

PASĀKUMU AFIŠA

18. oktobrī plkst. 18.00 Ērgļu saietā namā dāmu deju grupa „Varbūt” aicina uz koncertu „Rudens lapkrīt” Piedalās deju grupas no Vestienas, Inešiem, Kaives, Gulbenes, Dzelzavas, Cesvaines, Raunas, Priekuljiem, Taurenas, Kokneses, Kalsnavas

23. oktobrī “Kastaņās” anekdošu pēcpusdienu Katram dalībniekam sagatavot divas anekdotes vai jautrus stāstus

25. oktobrī plkst. 12:00 Sausnējas “Lidumos” Sausnējas pagasta pensionāru pēcpusdienu

25. oktobrī plkst. 15:00 Brāļu Jurjānu muzejā “Meņģeļi” notiks paaudžu sadziedāšanās pasākums “Man bij” dziesmu vēcelīte” Aicināti lieli un mazi dziesmu mīļotāji. Līdzīgi ņemt nelielu cienastīņu, mūzikas instrumentus un vismaz vienu tautsdziesmas melodiju vai ziņģi

31. oktobrī plkst. 12.00 Braku muzeja 55. darba sezonas noslēguma pasākums „Veļu mīlošana rijā” Piedalās tautas mūzikas kopa „Pulgosnieši”

7. novembrī plkst. 17.00 saietā telpā „Lidumi” tematiskais pasākums „Rudens veltes salātos” Lūdzu ņemt līdzī savas receptes un salātus degustēšanai

11. novembrī plkst. 17.00 lāpu gājiens no saietā nama uz atceres brīdi Lāčplēša ordeņa kavaliera Jāņa Reitera atdusas vietu Miera kapos

11. novembrī Lāčplēša dienai velts lāpu gājiens uz Sausnējas kapiem, plkst. 17.00 pulcēšanās Sausnējas centrā plkst.18.00 atceres brīdis Liepkalnes kapos

11. novembrī plkst. 17.30 pulcēšanās pie Jumurdas pagasta saietā ēkas. LĀPU GĀJIENS uz Jumurdas kapsētu un piemiņas brīdis pie P. Ūdra atdusas vietas

Mazs apstāšanās brīdis ar sveicīšu gaismiņām. Ar klusuma brīdi pieminēsim Lāčplēša kara ordeņa kavalierus un karavīrus, kuri savas dzīvības atdevuši par mūsu valsti brīvību.

- Līdzī jāņem sveicīte, lāpa vai kāds cits gaismu izstarojošs elements.
- Tie, kuri nevar atnākt uz piemiņas brīdi, - iededziet sveicīšu gaismiņas logos!

15. novembrī plkst. 17.00 Sausnējas saietā telpā „Lidumi” Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienai veltīts pasākums

16. novembrī plkst. 13.00 Jumurdas pagasta saietā ēkā izkāpšana pieturā „Es mīlu Tevi, Latvija!” Cioņojas Taurupes vokālais ansamblis „Taurupīte” (vadītāja Ligita Millere)

16. novembrī plkst. 19.00 Ērgļu saietā namā Latvijas Republikas proklamēšanas 96. gadadienai veltīts pasākums „Svēti debesīs šo zemi...”

Uzvedums pēc Zigmāra Liepiņa un Kaspara Dimitera muzikālās drāmas „Vadonis” motīviem.

Kārlis Ulmanis - tautas vadonis. Bērns, jauniešs, vīrs gados. Kādi bija viņa sapņi, ilgas, mīlestība, cīņa par Dzimtenes labklājību?

Uzvedumā piedalās Ērgļu amatieru mākslas kolektīvi.

Svētku balle

Spēlē Inga un Normunds (Rēzekne)

Ieeja - brīva

27. novembrī plkst. 19.00 Ērgļu saietā namā Regīna Devīte izrādē “Visa dzīve priekšā” pēc Romēna Garī romāna motīviem

“Romēna Garī romāns ir spēcīgs materiāls mono izrādei, un aktrises Regīnas Devītes amplitūda un dziļums spēj pārliecināt. Šajā romānā autors atklāj savas apbrīnojamās zināšanas un precīzos vērojumus par cilvēka dabu un sabiedrību. Ļoti ironiski līdzjūtīgs un reizē humora pilns un smeldzīgs stāsts par mazu zēnu Parīzē. Izrāde veltīta tam, lai atklātu šī mazā, neaizsargātā cilvēka dzīvesstāstu.”

Šis ir izcilā lietuviešu izcelsmes franču rakstnieka, diplomāta, un lidotāja Romēna Garī romāns, kurā ir ļoti daudz autobiogrāfisku detaļu.

Romēns Garī uzskatīja, ka pasaule pelnījusi, lai to padarītu sievišķīgāku. Tas ir saprotams, jo rakstnieka dzīvē viens no būtiskākajiem cilvēkiem bija viņa māte, kurā viņš redzēja vispilnīgāko sievišķības ideālu. Romāna galvenie varoņi ir sirmā, daudz izcietusī Rozas kundze un mazais zēns Momo, kas ir atstāts audzināšanā un, iespējams, aizmirsts. Abu bezgalīgā un aizkustinošā pieķeršanās viens otram ir šī stāsta galvenais pamats.

Izrāde, ko var arī uzskatīt par himnu mīlestībai, dod iespēju ikvienam skatītājam dalīties aizkustinājuma smieklos un asarās ar iemīļoto sirdsaktīvi Regīnu Devīti.

Izrādi piedāvā “Jaunais teātris”

Režisore un dramaturģe Inese Mičule

Biļetes iepriekšpārdošanā: 6,-; 8,- EUR

Apsveicam!

Apsveicam ērgļeniešus, sausnējiešus un jumurdiešus nozīmīgās dzīves jubilejās!

Gelefa Damberga
Vija Mazurova
Anda Možanska
Leonids Stankēvičs
Arvīds Veldre
Pēteris Doršs
Aija Širaka
Skaidrīte Birkmane
Antoņina Andersone
Ausma Skabarga
Leons Grunts

APSVEICAM

SVEICAM, KOPIĢO DZĪVES CEĻU SĀKOT,

KRISTĪNI un ANDRI LUKAŠOVUS!

Krustvārdu mīkla

Horizontāli: 7. Neliela katoļu, anglikāņu baznīca.

10. Vēsturiska garuma mērvienība. 11. Daudzgadīgs skalbju dzimtas sīpolaugs efemērs.

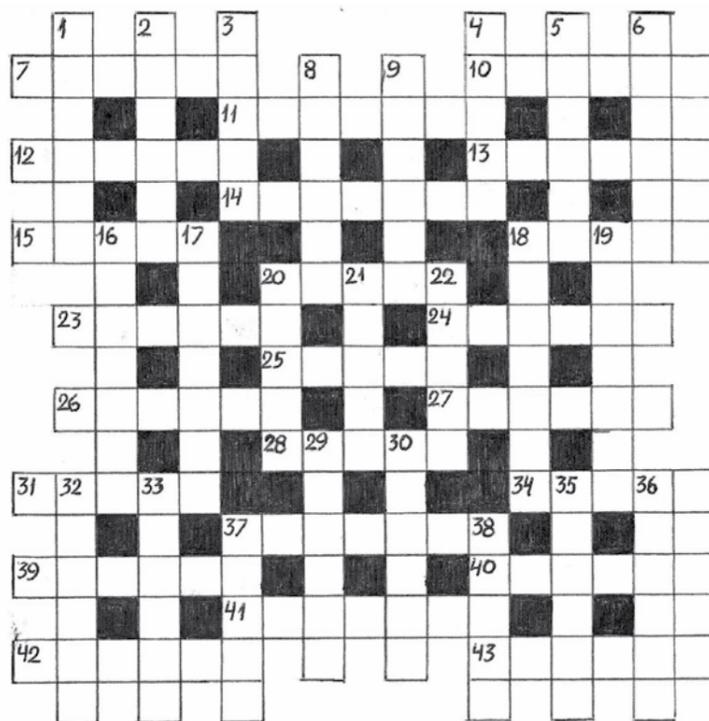
12. Krosa sacensībām paredzēta apvidus mašīna. 13. Kinooperators (1938. – 2014.) filmā “Purva brīdējs”.

14. Dabas parādība, kas izpaužas kā postošs spēks. 15. Augu orgāni, kas veic fotosintēzi. 18. Ezers Ventspils novadā. 20. Angļu rakstnieks (1866. - 1946.), romāna “Laika mašīna” autors. 23. Pagasta centrs Tukuma novadā. 24. Latviešu keramiķe (1938.). 25. E. Ermāles kinoloma filmā “Pūt, vējiņi!”.

26. Tēlotājas mākslas žanrs. 27. Pilsēta Francijas ziemeļaustrumos. 28. Plāksne ar iedaļām mēraparātos. 31. Šaurs gaismas kūlis. 34. Briežu dzimtas dzīvnieks Indijas un Šrilankas mežos. 37. Ostas pilsēta Francijā, Vidusjūras krastā. 39. Valsts Āzijā. 40. V. Kaijaka romāns, pēc kura motīviem veidota kinofilma. 41. R. Grīnblata balets. 42. Valmieras Drāmas teātra aktieris (1955.). 43. Kāsēju grupas aktīvās zvejas rīks.

Vertikāli: 1. Z. Stungures kinoloma filmā “Salna pavasarī”.

2. Grezns, viegla satura muzikāls skatuves uzvedums. 3. Latviešu dziedātājs, liriskais tenors (1878. – 1966.). 4. Dž. Pučīni opera. 5. Putnu medību suns. 6. Laika mērvienība. 8. Apdrošināšanas apliecība. 9. Raudzēts ķēves piena dzēriens Vidusāzijā. 16. Politiska organizācija. 17. Sika jūras zivs ar dzeloni muguras spuras priekšā. 18. Fantāzija, nepiepildāms sapnis. 19. Daudzgadīgi panātru dzimtas lakstaugi. 20. Mīti, stabī zvejas tīklu zāvēšanai. 21. Ziemeļu suņu šķirne. 22. Ziedkopas veids. 29. Valsts suverenitātes simbols. 30. Pagasta centrs Alūksnes novadā. 32. Liela makreļu dzimtas okeāna zivs. 33. Latviešu aktieris (1960.) filmā “Rīgas sargi”. 35. Vanagu dzimtas putni. 36. Ezers Vecpiebalgas novadā. 37. Kara dievs seno romiešu mitoloģijā. 38. Katoļu vīriešu klostera priekšnieks.

Sastādīja A.Gailis

Paziņojumi

Sausnējas ambulances ārsta palīgs (feldšere) Inta Liepiņa pieņem:

Sausnējas ambulancē “Straumes” Sausnējā

otrdienās 10.00-12.00,

piektdienās 12.30-14.00

Sidrabiņos Sausnējas pagasta pārvaldē

piektdienās 10.00-12.00

Saziņa: t. 64829974, m.t. 29422064; fakss - 64829534;

e-pasts: sausnejas.pagasts@ergli.lv

Mājas aprūpe tiek nodrošināta pēc vajadzības.

Visiem teātra faniem! Sākam jauno teātra sezonu. Aicinu

pieteikties uz Dailies teātra izrādi “Divi kapteiņi” 20. novembrī

pl. 19.00.

Izrāde Mazajā zālē. Viegla, kaut kas līdzīgs vecajai

pārpratumu filmai “Vieglu garu”, atsauksmes ļoti pozitīvas.

A. Braķe, tel. 29441625, 64871471.

Pieminam mirušos

Juris Ziebergs
miris 56. mūža gadā;

Zelma Prazņicāne
mirusi 91. mūža gadā;

Zenta Ivanovska
mirusi 79. mūža gadā;

Monika Suseja
mirusi 82. mūža gadā;

Frančiska Kvante
mirusi 86. mūža gadā.

IZDEVĒJS – ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBA

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopojā: I. Daugiallo.

Iespiests: SIA “ERANTE”, Madonā, Saieņa laukums 2. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Metiens 550 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.